Prenumerationspris

	Åbo	Åbo postkontor	Öfriga postkontor
helt år Fmk	12: —	15: 66	16: 28
¾ år „	9: 50	—: —	—: —
½ år „	6: 50	8: 41	8: 70
¼ år „	3: 50	—: —	—: —
månad „	1: 25	1: 57	1: 64

Hembärningsafgiften i Åbo 25 p:ni per månad

Lösnummer à 10 penni.

Utdelningen sker på morgonen hvarje dag.

ÅBO TIDNING.

Redaktörer: *Gustaf Cygnæus, John Hedberg, Rafael Colliander* (red.sekret., träffas 12—1 f. m. och 5—7 e. m.), *Axel Sjöblom, John Söderholm.* — Redaktionsbyrå: Brahegatan 8, Telefon N:r 74.

Annonspris:

Annonser före texten beräknas med 25 penni per petitrad eller motsvarande utrymme och efter texten med 20 penni.
Dödsfallsannonser från 3 till 8 mark.
Annonser om födde, förlofvade och vigde 1:50
Ingen annons införes under 60 penni.
För svaremottagning å annonser i annonskontoret erlägges utom annonspriset 20 penni.
För yrkesannons, alla dagar under året 25 mk per petitrad eller dess utrymme.

Prenumerations-, utdelnings- och annonskontor,
Ryska kyrkogatan N:r 14.
Telefon N:r 84.

№ 190 — Fredagen den 17 Juli — 1903

TERMOMETER-OBSERVATIONER.
Åbo, 17 juli kl. 2 om natten + 5

I domkyrkan hålles:

Fredag kl 5 e. m bibelförklaring på svenska af kapellanen Keihänen.

Skriftermålstal om lördag kl. 5 e. m. på svenska och kl. 6 e. m. på finska af kyrkoh. Borg.

Kurser.

Finlands Bank, den 29 juni.

		Försäljn.-kurs. Fmk	Inköps-kurs. Fmk
S:t Petersburg	a/v	267: 80	266: 66⅔
London	a/v	25, 33	25: 20
	3 m.	—: —	25: —
Paris	a/v	100: 90	100: —
	3 m.	—; —	99: 40
Antwerpen	a/v	100: 80	99: 90
	3 m.	—: —	99: 30
Berlin	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—: —	122: 50
Hamburg	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—: —	122: 50
Lübeck	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—; —	122: 50
Frankfurt a/M.	a/v	124: —	123: 30
	3 m.	—: —	122: 50
Amsterdam	a/v	209 80	—: —
	3 m.	—: —	206: 80
Stockholm	a/v	139: 30	138: 50
Kristiania	3 m.	139: 30	138: 40
Köpenhamn	a/v	139: 30	138: 40

Stockholm, den 14 juli.

London 1 £ — Kronor a/v 18: 15.
Hamburg 100 Rmk — Kr. a/v 89: 05
Paris 100 Frc — Kr. a/v 72: 30.
Amsterdam 100 Guld. — Kr. a/v 150: 50.

Officiella o. legala notiser.

Ledig tjänst: kontrollörsbefattningen vid Hyvinge Fabriks Aktie-Bolags i Nurmijärvi bränneri och präsjästfabrik 30 dagar efter 13 juli; — borgmästaretjänsten i Ekenäs 56 dagar från 13 juli.

Dom afkunnas: i bonden H. Wiuhkonens kkrs 2 sept. i Klemis; — i landthandl. A. Watanens kkrs 5 nov. i Willmanstrand; — i landthandl. M. Markkus kkrs i Savitaipale 17 sept.; — i bondeänkan Maria Eriksdotter Järveläs eller Kaskis kkrs 16 okt. i Lappajärvi; — i handl. S. Saarinens kkrs 16 okt i Lappajärvi; — i garfvaren M. Hästbackas och hans hustrus kkrs 16 okt. i Lappajärvi; — i garfvareänkan Ottilia Peltonens kkrs 22 sept. i Alavo; — i handl. H. N. Paavolas kkrs 22 sept. i Alavo.

Inställelsedag; i poliskonstapeln J. Forsbäcks och hans hustrus beskiljadsmål 18 aug. i H:fors.

Borgenärssammanträde: i firman Oskar Eriksson & C:os kkrs 31 juli i H:fors.

Anmälda resande.

Den 16 juli.

Hôtel Phœnix: handl:ne Lion fr. S:holm, Grünebaum fr. Köln och Jonas fr. Sheffield, forstmäst. Wickman fr. Lahtis, turisterna Poritt och Shepherd fr. U. S. A. ing. Gillgren fr. S:holm, handl:ne Leppien och Lion fr. Hamburg, officeren Drechsel med fru fr. Berlin, fröken Techtenius fr. H:fors, handl. Wieland, fr. G:borg, generalmajoren Bremer fr. Wehmo, handl. Precde fr: P.burg, förvaltaren Wadstein fr. Kojogård.

Järnvägshotellet: hr Hancoch fr. Sheffield, handl. Krook och fröken Krook fr. P:burg, ingen. Wallenius fr. H:fors, studeranden Penttinen fr. Roeki.

Nykterhetsvärdshuset Saima: kapt. Carlsson fr. Åland, lärarinnan Ganszauge och frök. Ganszauge samt porslinsmålaren Olsen fr. Stockholm, affärsmannen Tompuri fr. Perkjärvi, fru Lönnbeck med döttrar fr. Dahlsbruk.

Hôtel Lempi: handl. Fredriksson fr. Hiittis, postexped. Gröndahl fr. Hiittis, ekonomiedirekt. Björni fr. Yläne, hemmansegarene Brusila o. Mattila fr. Alastaro, ingen. Pajula fr. Lomijoki, hr Mittler fr. Wessenberg, handl. Jefimoff fr. Bjärnå, landtbr. Mäkitalo fr. Oripää.

Förlofvade: hofrättsauskultanten Hilding Meinander och fröken Walborg Grotenfelt; — Aina Irene Ahlgren och Hugo Alfred Lindeblom, Kuopio d. 15 juli.

Förelyste: lektorn F. E. E. Hagfors och fröken Chalotta Ulrika Marchander i Stockholm d. 12 juli.

Lifränteanstalten i Åbo.
Eriksgatan 13, onsdag och lördag kl 4—6

U. von Troil Aftärs- & agenturbyrå, Åbo, Nylandsg. N:o 8, tel. 104,

Lampor, Glas och Porsliner köpas bäst och billigast hos **Victor Rydman,** Slottsgatan 1.
23

Kostnadsfri vaccination
hvarje mådag kl. ½11 f. m. i Stadshusgården.

Uleåborgska hembageriet, Birgersgatan 12 B. Telef. 200. 64

Vicehäradshöfding Alfred Holmströms Advokatbyrå, Åbo.
Telef. 7 72. Eriksgatan N:r 8. Öppen ½9—3 e. m.
Rättegångar, Inkassouppdrag, Utsökningar, Konkursbevakningar, Låne- och fastighetsförmedling.

Finska Tandläkares
Munvatten o. Tandpulver
å Åbo samtliga apotek och Reims Droghandel.
Hufvudnederlag
A. B. Finska Dental Depoten,
Helsingfors, Kaserngatan 25. 67

1:ma mjöd och läskdrycker.

Amalienborgs Aktiebolag.
Telefonnummer numera 8 36.

Föreningen för välgörenhetens ordnande.
Byrå Handtverkaregatan 1
Öppen under juni och sept. endast torsdagar 11—2. Byrån stängd juli och augusti. 3438

Boktryckeri.
Åbo Tidnings tryckeri, Ryska kyrkogatan 14

Hamburger Börs
Konserträdgård
Middagskonsert
ifrån kl. 2 till ½5 e. m.
Aftonkonsert
fr. kl. ½8
af Original Münchener Damorkestern, dir. J. Seiler.
3029

Sammanträde.
Föreningen
Fjäderfäskötselns Vänners
medlemmar behagade sammankomma till årsmöte i Hotel Phœnix härstädes **torsdagen den 23 dennes kl. 5 e. m.**
Åbo den 8 juli 1903.
4068 **Bestyrelsen.**

Auktion.
Hotel-auktion
och
Borgenärssammanträde.

Genom offentlig, på stället skeende auktion försäljes **torsdagen den 20 instundande augusti kl. 11 f. m.** restauratören Axel Ingelbergs konkursmassa tillhöriga fastighet **„Hotel Continental“,** å tomten N:ris 42 och 43 i 4:de kvarteret och 1:sta stadsdelen af denna stad. Gården, som är bebygd med tvenne boningshus, det ena af sten i två våningar, det andra af trä i en våning, innehålier tillsammans 16 boningsrum, 4 kök, 3 tambourer, 3 källare, tvättstuga m. m., ett uthus af sten inrymmande 3 vedlider, stall, magasin m. m., är brandförsäkrad i Städernas Allmänna Brandstodsbolag för **55,300 mark** och inteknad för inalles 36,000 mark, hvaraf en stor del torde få innestå efter öfverenskommelse med inteckningshafvarene, och synnerligen väl och vackert belägen invid stadens hamn.

Då staden är i stort behof af ett 1:sta klassens hotel, bör en slik rörelse kunna med god framgång därstädes bedrifvas.

För prötning af skeende anbud, hvartill säljarene förbehålla sig en timmes rådrum, sammankallas härmed samtliga fordringsägare och inteckningshafvare att kl. 12 middag ofvansagde dag sammanträda i massans lokal, hvarjämte vederbörande erinras om konkursstadgans föreskrift att frånvarande borgenärer få åtnöja sig med de tillstädeskomnes beslut.

Omedelbart efter fastighetens försäljning försäljes likaledes genom offentlig auktion särskilda konkursmassan tillhöriga hotelinventarier och lager samt utestående fordringar. 4159 (F.T.A.18358)

Ekenäs, den 9 juli 1903.

Emil Österholm E. V. Tennberg
sysslomän.

OBS! Zimmermann & C:os Bokbinderiaffär fortsättes tillsvidare. — Arbeten emottagas samt utföras prompt och billigt. Tel. 596.
4178 (Å.U.6 16)

Till salu.
Återstående lagret
af
Sommarblusar
och
Underkjolar
realiseras i
A. O. Ahlbergs Trikotvaruaffär,
4180 Slottsgatan 3 B.

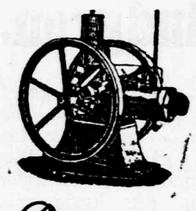
Fullständig garanti. Inhemsk tillverkning.
Petroleummotorer
med minsta oljeförbrukning, jämn gång och af enkel konstruktion, hvarigenom maskinist obehöflig, levereras billigast från lager af
1075 ***A.-Bol. Vulcan,*** Åbo.

Räkningsblanketter
i Åbo Tidnings annonskontor.

I tjänst åstundas.
Å. U., U. A., Hbl. o. U. S. 3 ggr å rad, 1 s. 45 r.

Öfverkonstapelstjänsten

vid Detektiva polisafdelningen i Åbo anslås härmed ledig att af hugade kompetente sökande hos Polismästaren ansökas inom 14 dagar härefter. Ansökningarne böra vara skrifna af resp. sökande egenhändigt samt åtföljas af, utom möjliga rekommendationer, intyg öfver kännedom i svenska, finska och ryska språken i såväl tal som skrift. — Aflöningsförmånerna äro 1,100 mark lön och 900 mark arvode om året, hvartill kommer 10 % förhöjning efter 5 och 10 års tjänst.

Åbo, den 17 juli 1903.

4170 **Polismästaren.**

Ett tullt kompetent
Barberarbiträde
erhåller genast god plats om svar sändes till Fru **Thyra Meyer,**
4179 Mariehamn.

Tjänstsökande.
Bildadt fruntimmer, som innehaft värdinnande värksamhet. Svar till Hbl:s kontor under sign. „M. X.“ 4177 (Hbl.1.4)

Diverse.

Innehafvare af orderkonnossement per ångaren **KALMAR** från Hamburg behagade skyndsammast anmäla sig hos
4172 **Joh. Gust. Wikeström.**

A. M. A. D. 20/24 5 lådor pumpar, S. H. C. 1/70 70 skr kaffe, M. K. 16 skr kaffe, C. F. L. 241 50 skr kaffe, G. A. S. 308 50 skr kaffe, G. A. S. 20 skr mjöl, T. R. A. D. 2 1 låda patroner, B. 2 1 låda patroner, A. I. 1 låda patroner, S. 24 fat soda.

— För annonsörernas bekvämlighet har så ordnats genom öfverenskommelse med handlanden ***Rudolf Gardberg,*** att annonser till

Åbo Tidning, Västra Finland och Turun Lehti

emottagas i hans affär, Slottsgatan 15 B, ifall de inlämnas innan kl. half 7 e. m.

Makulatur
Åbo Tidnings Annonskontor.

Ångbåtslägenheter.

Åbo—Stockholm
via Mariehamn
Ångf. BORE I
från **Åbo** onsdagar, lördagar **kl. 11,45 e. m.**
„ **Stockholm** måndagar, fredagar **kl. 9 e. m.**
Ångf. NORDKUSTEN
från **Åbo** måndagar, fredagar **kl. 11,45 e. m.**
„ **Stockholm** onsdagar, lördagar **kl. 9 e. m.**

Obs.! Mariehamn anlöpes **icke** å fredagsturerna från Åbo.
3616 **Å. B. Bores Expedition.**

Obs.! På grund af ångf. NORDKUSTENs pannrensning indrages resorna från Åbo den 3 juli och 14 aug., från Stockholm den 4 juli och 15 aug.

Ångfartyget
FREDRIK WILHELM
afgår **hvarje måndag kl. 2 f. m.** till **Hangö, Helsingfors, Lovisa, Kotka** och **Wiborg,** medtagande passagerare och last.
Närmare genom
3157 **Wilh. Th. Holm & C:o.**

Till **Helsingfors** via Pargas malm, Terfsund, Salo, Kirjakkala, Tykö, Mathildedal, Strömma, Förby, Westlax, **Hangö, Ekenäs,** Barösund, Fagervik, Ingåbryggorna och Porkkala (angörande mellanliggande bryggor) afgår
ångaren ILMA
hvarje söndag kl. 7 på morgonen, retur från Helsingfors hvarje torsdag och inträffar i Åbo hvarje fredag kl. 12 på natten.
2356 **Joh. Gust. Wikeström.**

OBS.! Lämplig lägenhet för söndagsutflykter till Pargas och Kimito. Retur med ång. AHKERA, som inträffar i Åbo kl. 9 e. m.

Åbo, den 17 juli 1903.

Från segelveckan i Mariehamn.

Den 14 juli.

Förberedelserna.

Under senaste vecka har det varit lif och rörelse bland badsocietén. Alla krafter och förmågor hafva medvärkat vid förberedelserna till festdagarna, krans- och guirlandbindning, dekorering af tak och väggar i den stora festsalongen — alt med små angenäma afbrott, då kafferep i hast arrangerats midt under arbetsbrådskan.

Under fru kaptenskan Hjelts erfarna och vänliga ledning gick arbetet med lif och lust, alla vòro med om att få alt i ordning — putsadt och fint — till den efterlängtade segelveckan.

Nu är den stora dagen inne! Strålande grann lyser solen från klarblå himmel. I Sviby viken skimra hvita segel, kutter efter kutter kastar ankar, det hela gör ett storartadt och liffullt intryck. Alt andas lif och lust, alla emotse med spänning de kommande dagarne, då det gäller för båtarne att visa hvad hvar och en duger till.

Med Bore anlände i morse från Åbo en skara badgäster samt festpublik till segelveckan. Hela parken och gatorna kring badanstalten hvimla af hurtiga „sjömän“ och eleganta, ljusklädda damer, vind och väder diskuteras, som det anstår människor, hvilka svurit trohet, åtminstone för segelveckan, åt de fagra vikarne, det glittrande hafvet som smeker och tjusar, lockar och afskräcker!

Under hvarje timme anländer den ena båten efter den andra. Just nu inkomma sju svenska båtar i en rad, med chefbåten i spetsen, en fager syn som tjusar ett sjömanshjärta. På ankarplatsen i Svibyviken, framför badhuset, ligga för ögonblicket tjugo ståtliga jakter, klädda i full flaggskrud. Från badhusbryggan leder en bred och bekväm, väl krattad gång, dekorerad med ståtliga guirlander och färgrika flaggor upp till festsalongen, äfven den klädd i full „brudskrud“, i fager grönska med talrika lysande blommor inflätade i långa „åländska kransor“, hvilka som ett nätvärk täcka taket. Stora, präktiga, „himmelshöga“ granar äro placerade i de fyra hörnen. Vackra flaggdekorationer omgifva de respektive klubbarnes vapen. Det hela gör en ståtlig och tilltalande anblick och kommer förvisso att bidraga till feststämningen under segeldagarne.

I afton kl. 8 anordnas i badanstaltens festsalong en välkomstfest, till hvilken alla seglare från de svenska och finska segelsällskapen äro inbjudne, och med denna öppnas raden af „veckans„ festdagar.

Den 15 juli.

Krysskappseglingen.

I dag, då den af Mariehamns badanstalt anordnade krysstäflingen skulle ega rum, lofvade morgonen det bästa för en präktig seglats. Seglarne skeno af belåtenhet, då de i god tid började greja med sina farkoster, forsla i land öfverflödig ballast, anbragte nummerlapparna på sina segel och vidtogo andra förberedelser, ty solen sken klart från en i det närmaste molnfri himmel och från hafvet blåste in en lätt bris, som stadigt tilltog i styrka.

Till kl. 10 f. m. voro båtförarena sammankallade för att få del af kurserna och erhöllo då upplysning om, att starten, som enligt programmet skulle försiggå kl. 12 p. d., blifvit uppskjuten på en timme, emedan lotsvärkets ångare „Mareograf“, som skulle fungera såsom prisdomarefartyg och utgått för att utlägga märkebåtar, icke kunde återväntas tidigare. Tillika meddelades, att kursen komme att ställas från den strax vid mynningen af Sviby-viken belägna Langeskärs västra nordprick utmed den nordligare farleden rätt västerut till hafs förbi en utanom de yttersta kobbarne utlagd märkebåt samt vidare med en lindrig böjning nordvart till prisdomarefartyget, som skulle förankras 8 sjömil från startpunkten.

Tiden för starten närmade sig och den ena efter den andra af de i hamnen förankrade yachterna hissade sina segel samt lade ut för att bortom den skyddande Möckelön pröfva vinden och sjön. Nordvästen hade nu friskat i, så att samtliga farkoster förde endast undersegel och flere hade ref intagna. Ute på hafvet syntes dock vinden vara betydligt svagare, ty från hamnbryggorna kunde man se, huru refven stuckos ut och toppseglen tillsattes. Inne i hamnen fortfor däremot de friska byarna, hvilka till och med åstadkommit ett mindre haveri, i det att den från Åbo-täflingen i söndags kända flundran Lalage syntes komma in med någon ända svajande från riggen samt gå under land för att reparera.

„Mareograf“ dröjde med att återkomma från sin expedition, hvarför prisdomarene för att icke behöfva än ytterligare uppskjuta starten, gingo ombord på den i hamnen under ånga liggande „Mariehamn“ samt hissade prisdomareflaggan å denna, hvilken härpå ångade ut till startplatsen och förankrade där. Under utfärden möttes omsider Mareograf, men tiden medgaf icke ett ombyte af ångare, hvarför „Mariehamn“ under starten fick tjänstgöra som prisdomarebåt. Ångaren „Stella“ utgick samtidigt med „Mariehamn från hamnen, medförande talrika passagerare, dels i anledning af regattan hitkomme främlingar, dels medlemmar af badsocieteten, hvilka önskade åse seglatsen.

Kl. 12.55 gafs från Mariehamn lystringssignal och kl. 1 small startskottet, hvarefter starten, som försiggick med skild tidsupptagning, omedelbart vidtog och försiggick i bästa ordning. Blott 20 sek. efter skottet skars linjen af Nyländska jaktklubbens chefsfartyg, stålyachten Tarantella, och såsom sista fartyg startade 16 min. 34 sek. efter skottet „Lalage“, hvilken efter slutförd reparation åter utkommit. Då starttiden var bestämd till 15 min., erhöll Lalage sålunda 1 min. 34 sek. strafftid.

Det var ett ansvarsfullt arbete för prisdomarene att upptaga tiderna för de 41 farkosterna, af hvilka 38 passerade startlinjen inom 10 minuter efter starttidens ingång. Alt gick dock oväntadt väl, tack vare väl ordnad arbetsfördelning, och såsnart den sista båten startat, kunde prisdomarene flytta öfver till „Mareograf“, som härpå lättade ankar och styrde ut mot slutmålet, därvid tagande vägen till hafs genom den sydligare farleden förbi Kobba klintar, för att icke störa de täflande.

Det var en praktfull syn att se de talrika kuttrarne med fylda segel styra ut till hafs, görande längre eller kortare slag, parerande prikkar och grund. Ledsamt nog mojnade vinden alt mer och mer, så att det såg tvifvelaktigt ut, om de mindre båtarne als skulle hinna fram till slutmålet, utan att råka ut för fullständig stiltje. Samma fruktan tyktes man också hysa ombord på dem, ty Sanitas (Å.S.S.), Bylgia (K.S.S.S) och Hexan (Air.S.S.) hissade flagg och vände om till hamnen. Dessutom afbröto Asta (N.J.K.) och Roxane (Nyst.S.S.) seglatsen, den förra strax i början på grund af någon redan föregående dag yppad bristfällighet, som icke blifvit hållbart afhjälpt, under det den senare på något sätt fått ett hål i storseglet. Af de 41 startande farkosterna fullföljdes sålunda seglatsen endast af 36. Utöfver dem som startat hade ytterligare Oihonna (kl. V), Arla (kl. IV), Sirén (kl. III), Talatta (kl. II), Aino (kl. I b) och Pajazzo (kl. I a) anmälts till deltagande i denna seglats, men Arla, Sirén och Pajazzo hafva åtminstone ännu icke anländt hit och de öfriga lämnade icke hamnen.

Den första båt, som passerade den vid slutmålet förankrade „Mareografs“ för, var den ståtliga, i K.S.S.S. inskrifna yachten Owaissa, tillhörig och förd af den kände segelsportsmannen hr S. Hydén. Den hedrades från prisdomarefartyget med ett skott, liksom sedermera hvarje farkost, hvilken inkom såsom den första i sin klass. Oaktadt tidstart egt rum, råkade denna hedersbevisning alltid träffa den rätta farkosten, med undantag af att „Sapho“ erhöll ett skott, ehuru Edda inom kl. II sedermera befans hafva 16 sek. bättre seglad och 1 min. 14 sek. bättre reducerad tid.

Efter det de 12 första båtarne inkommit, drog sig vinden efter en obetydlig regnby något på norden, så att de följande icke mera lågo upp till prisdomarefartyget, utan de par närmaste måste göra ett litet slag. Sedan inträffade åter ett par smärre regnskurar, och vinden drog sig åter sydvart, så att de följande icke blott åter lågo upp utan till och med fingo fira ut på skot. Samtidigt tilltog vindstyrkan, som en tid varit endast omkr. 1 Beauf., till den ursprungliga eller omkr. 2 Beauf.

Det första fartyget slutade seglatsen strax efter kl. 3 och såsom sista båt inkom Anita kl. 4¼. Under den mellanliggande tiden framkommo seglarene med någorlunda jämna mellantider, Mariatta dock såsom andra båt 10 min. efter Owaissa samt Ann'-Mari såsom nästsista 12 min. före Anita.

Efter slutad seglats styrde de täflande i en lång linje för god vind hän mot staden, hvarvid man åter kunde fägna sig åt ett utomordentligt vackert panorama, då de hvita seglen aftecknade sig mot bakgrunden af de på afstånd belägna skogklädda stränderna. Efter återkomsten till hamnen hissade hvarje farkost sina brokiga signal- och prisflaggor, hvarigenom hamnen kom att erbjuda en syn, som man sällan får se.

Sedan middag intagits, anslogs vid restaurationen resultatet af dagens täfling, hvilket jag här nedan återgifver.

Täflingsresultatet.

	Segl. tid.	Red. tid.
Kat. V.		
Owaissa	1.57. 9	2.15. 9
Mariatta	2.10.18	2.28.51
Kat. IV.		
Garm	2.12.13	2.26.27
Tarantella	2.21.47	2.37.52
Ormen Lange	2.37 40	2.51.17
Kat III.		
Filou	2.14.—	2 26. 9
Gunhild	2.17. 8	2.30.21
Sarah	2.19.37	2.32.50
Cyrano	2 28.24	2.41.20
Thelma	2.42.—	2.54.19
Ormen Lange	2.43.—	2.54.26
Kat. II.		
Edda	2.18.59	2.28.11
Ilka	2.21. 7	2.28.29
Sapho	2.19.15	2.29.27
Gudrun	2.24.—	2.33.45
Karin	2.28. 1	2.35. 1
Falk	2.33.10	2.40.10
Margit	2.31.24	2.41.49
Kat. I b). Fenbåtar.		
Lalage	2 35.17	2.37.41
Kolingen	2.36.39	2.41.13
Hej	2.49.31	2 55.44
Sanitas	—	—
Kölbåtar.		
Greta	2.23.18	2.29.31
Nordan	2.26.56	2.33. 9
Mistralen	2.32.50	2.39. 3
Jim	2 36.40	2.41.30
Signe	2 39.25	2.41.52
Cher Amie	2 36. 5	2 42.18
Alouette	2.36 44	2.42.31
Lisa	2.19.18	2.45. 5
De Wet	2.39.57	2,45.28
Vivan	2.41.13	2.47.26
Nina	2.46. 9	2.51.28
Roxane	—	—
Asta	—	—
Bylgia	—	—
Kat. I a). Fenbåtar.		
Mehallah II	2.33.52	2.35.35
Hexan	—	—
Kölbåtar.		
Ann Marie	2.56.31	2.58.14
Anita	3.10.28	3. 9. 7

Åbo Jernmanufakturaktiebolag.
Badkaminer.

På aftonen sammanträdde prisdomarene för bestämmande af prisen och afgörande af en inlämnad protest, men då resultatet af deras öfverläggning kommer att tillkän-

M. Laaksonens möbelaffär,
Ryska kyrkogatan 30, 109
rekommenderar sitt rikhaltiga och välsorterade lager af möbel, möbeltyger, järnsängar och madrasser.

nagifvas samt prisen att utdelas först vid festen om söndag, vore det för tidigt att nu skvallra om, hvad jag härom möjligen uppsnappat, hvarför jag nu afbryter för att med nästa post sända redogörelse för täflingen i morgon — Airistodagen.

J. S.

Grefve Georg v. Rosen,

svenska akademins senast invalde ledamot.

Svenska akademin har under senare år med anledning af sina, lindrigast sagdt, hufvudlösa inval af ledamöter gjorts till föremål för mer eller mindre berättigade angrepp från olika håll. Senast har Carl Snoilskys icke längesedan timade död försatt akademin i den svåra ställningen att utse en efterträdare åt den man, som ensam bland alla dem, som i Sverige tillhörde representanterne för „snille och smak“, allmänt åtnjöt anseendet att vara en *värklig skald*. Det har därför ej förvånat någon för saken intresserad, att valet af Snoilskys efterträdare redan länge blifvit i den svenska prässen debatteradt och att förslagen i fråga om person väsendtligen divergerat. Bland kandidaterne har också nämts det namn, som nu sist och slutligen med pluralitet gått ur valurnan. Vill man angifva, hvem akademin hade bort välja för att åt *skalden* Snoilsky gifva en värdig efterträdare, blir valet svårt, ty i detta nu eger icke Sverige en enda *allmänt* erkänd skald. Akademin har genom grefve von Rosens val undandragit sig ett svar på den fråga, man allmänt nog riktat till henne, att öppet förklara hvem som för det närvarande bör anses *bäst representera svensk* skaldekonst, utan föredragit att utse en personligen oklanderlig företrädare för konst i allmänhet. Lika svårt som den förra frågans besvarande måste anses, lika lätt blef det senare valet, sedan en gång väljarne, d. v. s. akademins medlemmar från det håll, som eger att ex officio bevaka akademins intressen, vunnit godkännande för den person, de ärnade invälja. Grefve v. Rosen eger i Sverige ett mycket stort anseende såsom en målare, hvilken ej blott utvecklat en full't medveten och mogen smak, utan också därtill omsorgsfullt undvikit att ansluta sig till någon viss smakriktning, hvarom äfven i viss mån det faktum talar, att hans förnämsta historiemålningar, förvånande nog, numera tillhöra *danska* samlingar. I fråga om hans literära produktion, som frågan nu närmast gäller, inskränker sig den till några välskrifna, men icke i högre grad framstående uppsatser, hvilka sett dagen i tidningar och tidskrifter. På sätt och vis har Upsala akademi gifvit sitt erkännande åt hans literära förtjänster genom att år 1900 kalla honom till filosofiehedersdoktor, hvarigenom högskolan på sätt och vis antydt hans *akademiska* ståndpunkt. Slutligen vilja vi erinra därom, att grefve von Rosen, så vidt bekant är, icke själf tillgjort något för att blifva invald i akademin, utan att snarare han, för att undvika de anmärkningar, till hvilka hans val antagligen kommer att gifva anledning af dem, hvilka bestämdt önskat en annan person, hälst hade undanbedt sig utgången.

Ur det i Sverige och äfven hos oss spridda värdefulla arbetet „Autografier och porträtt af framstående personer“, som under en följd af år utgifvits af den nyligen bortgångne Per Lindell, och ur hvilket man otta vid betydande mäns och kvinnors död, ser deras ord om sig själfva citeras, låna vi en karaktäristik af sitt konstnärskap, som Georg v. Rosén själf i april 1891 afgifvit och som sålunda redan under en följd af år bidragit till att i otaliga svenska hem klargöra konstnärens pietetsfulla och djupt kända uppfattning af en konstnärs kallelse och uppgift.

Georg von Rosén skrifver:

„Då jag blickar tillbaka på min hittills tillryggalagda lefnadsväg, tvingar sig framst den tanken på mig, att det, näst Gud, är mina vördade, kära föräldrar jag har att tacka för den, i förhållande till det lilla jag skapat, oväntade framgång jag som konstnär haft lyckan att vinna. Ty först af alt var det deras uppoffrande af eget tycke som för mig öppnade konstnärsbanan, en bana, som alldeles afvek ifrån inom vår släkt nedärfda traditioner, hvilka utesluta valet af hvarje annat yrke än militärens och ämbetsmannens. Och sedan mina föräldrar beslutit sig för att gifva efter för min afgjordt framträdande kallelse, egnade de ock all sin omsorg åt att, i allt hvad på dem ankom, bibringa mig en möjligast sorgfällig utbildning uti mitt självvalda fack. Detta icke allenast genom att förskaffa mig den bästa tekniska handledning såväl i hemmet som å utrikes orter, eller genom att, ända från mina gossår, låta mig under sommarmånaderna åtföljа min fader på mer eller mindre vidsträckta färder, under hvilka jag i de Europeiska konstsamlingarna, så till sägandes omedelbart, mottog efterhand intryck och lärdomar, gagneliga för hela lifvet, utan äfven genom att själfva moraliskt ingripa uti och värka på min artistiska uppfostran. Så t. ex. är det af dem som jag, från början, emottagit min sedan bibehållna uppfattning att konstnären icke är allenast en „rumdekoratör“, hvars uppgift är att täcka väggarne med mer eller mindre brokiga dukar, dagens mönster och färger, utan att han snarare är att anse som en ansvarig folkuppfostrare, medarbetande i sin samtids andliga utveckling, hvarför också hans värk måste blifva det synliga uttrycket för tankar, föreställningar eller minnen, värda i ett eller annat afseende att tagas tillvara. Från dem härrör sålunda ursprungligen min altmera stadgade åsikt, att inom all bildande konst är tekniken, d. v. s. behandlingen af form och färg, intet annat än ett uttryckssätt, som konstnären behöfver för att förvärkliga sina tankar, altså ett blott och bart *medel*, som väl aldrig borde kunna anse sig utgöra, i och för sig, ett nöjaktigt *slutmål*. Ty likasom vi kasta bort äfven den ädlaste frukt, som lockat oss med sin färgrika yta, när den befinnes invändigt tom eller multnad, så måste äfven beskådarne af ett konstvärk slutligen, med leda, vända sig ifrån altsamman, om hela dess värde består i en högt uppdrifven teknik utan motsvarande andlig innebörd, om det utgöres af blott en ytlig, virtuosmässig lek med linier och färger utan en tanke därunder, som tränger till hans hjärta och förmår att fasthålla intresset, sedan ögat tröttnat vid att stirra på det skimrande färgspelet. Af dem, slutligen, lärde jag, att tankearbetaren, uppfinnaren, konstnären måste tigande bryta sig sin väg, utan att stanna för att byta ord med den larmande hopen, ty icke med tungan skall han kämpa utan med det värktyg, han för i sin hand; hans värk är det som ensamt skall vittna för honom och ådagalägga, om han i lifvet haft orätt eller rätt, om han blifvit slagen eller segrat. Skulle alltså, när omsider striden lyktats äfven för mig, ett eller annat af mina arbeten, tilläfventyrs, komma att trotsa modets växlingar och glömskans förgängelse, så vore detta blott en yttersta slutföljd af den oaflåtliga omsorg, med hvilken mina både otörgätliga, ädlaste och bästa vänner vårdat sig om min ungdom och vakat öfver mitt begynnande dagsvärke, ledande mig med kärlek, stödjande mig med omtanke och uppmuntrande sig med föresynen af deras egen plikttrogna och gagneliga, under pröfningar segerrikt genomförda lifsgärning.

Nyheter för dagen.

— **Magistraten i Wiborg.** Hans Majestät Kejsaren har den 10 dennes behagat i nåder anbefalla

1) att t. f. borgmästaren i Wiborg E. A. Åkesson skall afskedas från sin befattning,

2) att åt senatens ekonomiedepartement skall öfverlämnas att vidtaga åtgärd om afskedandet af de ledamöter i Wiborgs magistrat, hvilka deltagit i fattandet af beslut, som innefatta motstånd mot regeringen vid genomförandet af värnepliktslagen af den 12 juli 1901, sålunda att magistraten i dess nya sammansättning kan vidtaga med utöfning af sina åligganden senast den 30 instundande september samt

3) att åt senaten skall öfverlämnas att inkomma med framställning angående ändring af ordningen för besättandet af tjänster vid magistraten i Wiborg.

— **Generalguvernörsämbetet.** Adjointen hos generalguvernören öfver Finland geheimerådet W. Deutrich har i anseende till åt generallöjtnanten Bobrikoff beviljad ledighet trädt i utöfning af generalguvernörsämbetet.

— **Afslagna ansökningar.** Senaten har afslagit de ansökningar om stipendium för ryska språkstudier, som inlämnats af f. d. lärarinnan fru Alexandra Vik, fil. kand. J. G. Isaksson och lärarinnan Regina Olga Eriksson.

— **Lärobokskomitén.** Till ytterligare medlemmar i komitén för revision af de för skolorna i Finland antagna läroböcker har hans excellens generalguvernörsadjointen utsett direktorn för Alexandersgymnasiet i Helsingfors V. A. Semenoff och läraren vid finska normallyceet V. Kanninen.

— **Dömd till högvakt.** Medicinelicentiaten Lennart Holm har dömts att i 15 dygn hållas fängslad i högvakt för vägran att år 1902 tjänstgöra som uppbådsläkare.

— **Landtmäterikåren.** Till yngre kommissionslandtmätare i Kuopio län har definitivt utnämts vicelandtmätaren A. Hannikainen.

Till länelandtmätare i Kuopio län har definitivt utnämts äldre kommissionslandtmätaren P. J. Rinkinen.

Till yngre kommissionslandtmätare i Åbo län har senaten för sin del utnämt vicelandtmätaren K. A. Rehnberg.

— **Järnvägspoliserna.** Senaten har för detta år beviljat de vid järnvägarna anställda poliserna en beklädnadshjälp om 240 mk.

— **Lotsvärket.** Under hans excellens generalguvernörens semesterledighet handhafves högsta chefskapet för lotsvärket af generalguvernörsadjointen, geheimerådet Deutrich.

— **Länestyrelserna.** Befallning att taga afsked inom tre dagar har den 9 dennes meddelats registratorn för supplikärendena vid länestyrelsen i Tavastehus vicehäradshöfding *G. L. Idestam*, hvilken icke inom sagda tid åtlydt tillsägelsen.

— **Pensioner.** Senaten har tillförsäkrat kronolänsmannen i Kangasala A. F. Bergroth en lifstidspension om 1,000 mk samt kronolänsmannen i Kaavi distrikt R. O. von Becker en lifstidspension om 1,500 mk.

Senaten har beslutit hemställa om en extra pension om 4,000 mk åt förre krigskommissarien i Wasa läns andra uppbådskrets, stabskaptenen O. Stadius.

Åbo stad och län.

— **Stiftsnyheter.** *Fullmakt* å kyrkoherdetjänsten i Sastmola utfärdades den 16 dennes åt kyrkoherden i Masku, filosofiemagistern och kontraktsprosten H. E. Wegelius, som eger tillträda sin nya tjänst den 1 maj 1906.

Lediganslagne äro till följd af brist på sökande ånyo stadspredikantstjänsten i Kaskö samt förenade predikants- och lärarebefattningarne vid Sasslinska eller Kärki bönehus och skola i Tavastkyrö socken äfvensom till följd af förre innehafvarens utnämning till annan tjänst kyrkoherdetjänsten i Masku alla att i stadgad ordning i domkapitlet ansökas inom 60 dagar räknadt från och med den 16 dennes; och bemärkes, hvad sistnämda tjänst beträffar, att Rusko kyrkoförsamling afskiljts från Masku församling till eget pastorat. (Domkapitlets cirkulärbref n:r 915.)

Prof för kyrkoherdetjänsterna i Karvia och Brändö samt andre kapellanstjänsten i Pedersöre aflägges af de på förslag uppförde, för kyrkoherdetjänsten i Karvia den 20 nästkommande september samt för de andra tjänsterna den 13 och 20 i sagde månad; och förrättas nämda val i Karvia af kapellanen i Kauhajoki K. E. Meno, i Brändö af kyrkoherden i Kumlinge K. E. Vanne samt i Pedersöre af kapellanen i Kronoby K. J. Berg.

Tjänstledighet för sjuklighet på halfannan månad räknadt från den 1 instundande augusti har beviljats kyrkoherden i Kimito, prosten C. A. Mellberg, och har kapellanen därsammastädes C. A. Pomoell förordnats att jämte egen tjänst under sagde tid handhafva äfven nämda kyrkoherdetjänst.

— **Åbo läns brandstodsbolags** extra bolagsstämma i går bivistades af ett 20 tal delegare, representerande ett premieberäknings belopp af 1,536,000 mk. Till ordförande vid stämman utsågs doktor *A. R. Spoof*.

Stämman hade, som bekant, utlysts för att sätta bolagets delegare i tillfälle att uttala sig och fatta beslut angående ett af direktionen väkt förslag om bolagets upplösning och sammanslagning med Finska brandstodsbolaget för landet.

Etter det ordf. uppläst direktionens i saken afgifna betänkande, hvilket in extenso ingått i Å. T. för den 9 dennes, utspann sig en längre, vidlyftig diskussion, som utan afbrott fortgick i tre timmar och hvarunder en mängd uttalanden gjordes för och emot förslaget. För detsamma talade ekonomidirektören F. F. Björni, assessor Kr. Jägerskiöld, direktionens ordf., agronomen A. Reuter m. fl., hvaremot å andra sidan pastor J. Hauvonen, hr Lindholm-Lauste, handl. Heyno j. a. uttalade särskilda dubier beträffande det fördelaktiga i sammanslagningen samt yrkade, att bolagets värksamhet skulle uppehållas ännu något år eller par och en tillskottspremie uppbäras för reglering af under året inträffade brandskador.

Då förslaget om sammanslutningen utgått från Finska brandstodsbolaget för landet självt samt direktionen endast velat inhämta delegarenes åsikt i anledning af det väkta förslaget, ansågs någon omröstning icke böra ifrågakomma, hvarefter stämman förenade sig om följande af ordf. formulerade uttalande i saken:

Stämman anser, att några tvingande motiv till den af direktionen föreslagna åtgärden för närvarande icke finnas samt hoppas, att bolagets värksamhet skall såvidt möjligt tilsvidare fortsättas.

— **Kappseglingarna i Mariehamn. Airisto dagen.** Från Mariehamn telegraferas i går: Vinden vid starten frisk N. V., mojnande, slutligen ock dragande sig till S. V., hvarigenom fördel för större kategoriernas senare inkommande båtar. Bästa reducerade tider blefvo:

Kat. V. 4 startande.

Ovaisa	4 t.	8 m.	52 s.
Esperanza	4 „	34 „	57 „
Oihonna	4 „	46 „	9 „
Mariatta	4 „	59 „	14 „

Kat. IV.

Garm	4 „	27 „	14 „

Kat. III. 5 kölbåtar.

Filou	4 t.	56 m.	7 s.
Gunhild	5 „	6 „	16 „
Cyrano	5 „	11 „	20 „

2 fenbåtar.

Carmela	4 t.	40 m.	53 s.
Ormen Lange	5 „	11 „	54 „

Kat. II. 8 startande.

Ilka	4 t.	49 m.	8 s.
Gudrun	4 „	51 „	10 „
Edda	4 „	51 „	59 „
Sapho	4 „	52 „	49 „

Banan 18 eng. mil.

Kat. I a. 2 kölbåtar.

Ann' Mari	2 t.	34 m.	—
Anita	2 „	34 „	2 s.

2 fenbåtar.

Mehallah	2 t.	9 m.	8 s.
Hexan	2 „	17 „	47 „

Kat. I b. 13 kölbåtar.

Asta	2 t.	11 m.	1 s.
Greta	2 „	12 „	29 „
Vivan	2 „	13 „	27 „
Lisa	2 „	17 „	18 „
Alouette	2 „	18 „	47 „

4 fenbåtar.

Kolingen	2 t.	3 m.	32 s.
Lalage	2 „	7 „	50 „

Banan 9 eng. mil.

— **Exekutiv auktion** förrättades i går å agronomen Uno Bremers konkursbo tillhöriga Tuorla egendom i Piikkis socken jämte å godset befintliga industriella inrättningar och gjordes därvid högsta anbudet med 230,000 mk af fil. mag *A. Ihamuotila* från S:t Marie socken, hvilket anbud äfven godkändes. Inventarierna medföljde icke.

— **Sjöfarten.** F. Å. A:s ångare *Urania* anlände i går kl. 6 på morgonen från Hull och Köpenhamn med styckegodslast, hvaraf c. 300 tons till Åbo. 4 klasspassagerare och 48 emigranter medföljde.

Ångaren *Poseidon*, som i förgår på e. m. anlände hit från Grimsby och Newcastle via Köpenhamn, medförde bl. a. last c. 400 tons kol till Aura sockerbruk. Efter slutförd lossning upptages ångaren på skeppsvarvets slip för att bottenmålas.

— **Dråp.** Drängen Nestor Warjonen från Kallola enstaka hemman i Wirmo socken blef senaste lördag under en mellan honom och några andra karlar uppkommen ordväxling så illa slagen i hufvudet med något trubbigt föremål, att han till följd däraf i går afled å härvarande länelasarett, dit han hämtats i och för att vårdas.

— **Muntlig sjöförklaring** afgafs i går inför rådstufvurättens 2:a afdelning af muddermästaren å statsvärket tillhöriga muddervärket „Ruoppaaja“ K. G. Holmqvist. Af förklaringen framgick bl. a., att nämda muddervärk den 8 dennes varit sysselsatt med muddringsarbete i farleden invid Pargasport och för sådant ändamål varit förtöjd med en i land fastgjord, af flytbojar uppburen och utmärkt wirerepstross. Samma dag kl. 11 e. m. hade i Amsterdam hemmahörande ångaren „Helsum“, kapten I. Burger, på resa till Prostvik i Nagu, inkommit i farleden, hvarvid ångaren styrt sådan kurs, att den, oaktadt å „Ruoppaaja“ gifvits tre gånger stoppsignal, afskurit „Ruoppaajas“ tross samt medtagit 76 meter af densamma och krossat tvänne flytbojar. Käranden förbehöll sig och muddervärkets ägare, Öfverstyrelsen för väg- och vattenbyggnaderna, rätt att af den som vederbör söka ersättning icke blott för den förlorade trossen och flytbojarna, utan äfven för den indirekta förlust, som drabbat öfverstyrelsen i följd af att muddervärket under 1½ dygn nödgats vara i oväркsamhet.

Sedvanlig protest afgafs den 9 d:s inför kronolänsmannen i Pargas.

— **Frågan om ångfartygsbolagens sammanslutning.** De för utredning i frågan om den ifrågasatta sammanslutningen inkallade experterna, skeppsredaren och skeppsbyggaren, herr *A. Christensen* från Köpenhamn, disponenten för Finnboda slip i Stockholm, herr *K. von Schmalensee* och sjöfartsinspektören, kapten *Th. Hjelt* äreste i onsdags från Helsingfors jämte kommerserådet *L. Krogius* och ingeniören *H. Lindfors* till Åbo för att besiktiga Finska Ångfartygs Aktiebolagets ångare Urania. Härmed torde experternas arbete vara slutfördt. Sedan dessas utlåtande erhållits, sammanträder det vid senaste möte af delegerade för de skilda bolagen tillsatta utskottet för att vidare förbereda frågan, hvarpå de delegerade, såsom nämdt, torde sammanträda den 30 dennes. (Hbl.)

— **Kreatursutställning.** Till deltagande i den utställning, som den 28, 29 och 30 instundande augusti anordnas härstädes af K. f. hushållningssällskapet och hvilken utställning omfattar endast Egentliga Finland, hafva inom föreskrifven tid anmälts inalles 145 nöt- och 16 svinkreatur.

— **Vattnets temperatur** var i går vid siminrättningen å Lilla Bocken + 18° C.

— **Den 17 juli** fyller kollegiassessorn *Gustaf Zachris Sandman* 66 år.

— **Mariehamns ölbryggeri.** Från Mariehamns ölbryggeri har under åren 1898—1902 försålts följande kvantiteter öl, nämligen 1898 60,504 liter, däraf till afhämtning 47,350 liter, 1899 62,250 liter däraf till afhämtning 48,650 liter, 1900 70,318 liter, däraf till afhämtning 56,150 liter, 1901 51,090 liter, däraf till afhämtning 48,500 och 1902 49,370 liter, däraf till afhämtning 45,650 liter.

Affären Ek-Lindgren.

Det mot vicehäradshöfdingen *C. A. V. Ek* och f. d. löjtnanten *James Lindgren* at hr *Leo Burmeister* väkta målet förevar i går till behandling inför rådstufvurättens i Helsingfors tredje afdelning, som hvars ordförande fungerade justitierådman *Hj. Saurén* med justitierådmännen *W. Blåfield* och *A. Vendell* som bisittare.

Närvarande voro klagandens ombud, juriskand. *E. Gråsten*, svarandene vicehäradshöfding *Ek* och löjtnant *Lindgren*, den sistnämde biträdd af vicehäradsh. *Z. Castrén*, äfvensom Arbetareringens bank i Stockholm genom dess ombud vicehäradsh. *E. Indrenius*.

Som vittnen närvoro äfven ordföranden i direktionen för Kuokkastenkoski Aktiebolag, just. rådm. *Sigurd Ingman* och direktionsmedlemmen sakföraren *Fritz Wiik*.

Klagandeombudet inlämnade till rätten en längre skriftlig inlaga, hvars början ingår här nedan. Efter en stunds öfverläggning afkunnade rätten följande utslag:

Rådstufvurätten, som anser de af löjtnant Lindgren erbjudna bevisen icke vara på saken värkande, har tagit svarandenes invändning om domstolens behörighet under öfvervägande och som hvarken aktor eller angifvaren kunnat bestämdt uppgifva, att någon af de ss. till last lagda brotten egt rum i Helsingfors, utan detta till öfvervägande del försiggått utom landet, så och då ss., hvilka hvardera äro svenska undersåtar, blifvit gripna på annan ort inom landet, anser sig rådstufvurätten med tillämpning af 21 och 22 §§ 9 kap. R. B. och § 28, 1 kap. Strafflagen, sådant den lyder i förordningen af den 21 april 1894, samt 44 § i förordningen om införande af ny allmän strafflag för Finland, sådan den lyder i K. förordningen af den 14 aug. 1901, icke kunna upptaga målet till pröfning, och emedan de brott, för hvilka ss. tilltalats, icke äro af den beskaffenhet att häktning för desamma bort ega rum, så pröfvar rådstufvurätten, i stöd af 2 § 1 kap. Strafflagen och 20 § i nyss åberopade förordning om strafflagens införande, rättvist förordna att ss. skola å fri fot ställas, och förpassas de förty till länsfängelset för att ifall annat laga hinder icke möter genast från häktet frigifvas, hvaremot löjtnant Lindgrens yrkande om utbekommande af de utaf åklagaren omhändertagna handlingar och korrespondens icke kan af rådstufvurätten bifallas, Lindgren och bankdirektör Carlsson obetaget att utföra den talan, hvartill de finna anledning, åliggande det för öfrigt Leo Burmeister, som genom sin angifvelse föranledt åtalet, att i fordradt afseende ersätta rådman Ingman och vicehäradshöfding Ek efter skälig pröfning hvardera med 100 mk.

Af aktor och hr Leo Burmeister anmäldes missnöje.

* * *

Jurisutrlusquekand. E. Gråstens inlaga.

I min egenskap af målsägande får jag vördsamt afgifva följande redogörelse för gången af de transaktioner, hvilka förmått mig att taga initiativet till herrar Lindgrens och Eks ställande under laga åtal.

På sätt jag allaredan till stadsfiskal Mestertons undersökningsprotokoll anmält och nu till hands varande af löjtnant Lindgren förda räkenskapsböcker utvisa, öfverlämnade jag den 8 oktober 1900 hela min förmögenhet, bestående af fastighetsandelar, aktier, obligationer och växlar, hvilka i sinom tid af herr Lindgren inkasserades, åt denne till förvaltning, enär jag dels för studier, dels för vårdande af min hälsa var nödsakad att för en längre tid framåt vistas på utländsk botten. Det sätt, hvarpå Lindgren under återstoden af år 1900 och våren 1901 skötte mina affärer, gaf icke anledning till några anmärkningar från min sida, hvadan jag icke håller, då Lindgren i maj 1901 anhöll att jag skulle underteckna och till honom uttärda en af honom uppsatt fullmakt, här närsluten, hyste några betänkligheter att villfara denna anhållan. Det dröjde icke länge, innan Lindgren begynte groft missbruka densamma, vända sig mitt gods till nytta, låna mina pengar ut och taga penningar upp i mitt namn. Det blef närmast min lott i A.-B. Kuokkastenkoski Järnvärk, som gaf uppslaget till de följande, bakom min rygg och utan mitt vetande företagna operationerna, som kostat mig nästan alt hvad jag egde.

På vårsommaren 1901 föreslog Lindgren, missnöjd med den ringa afkastning bruken under sin dåvarande förvaltning lämnat, att han och jag, som hvardera — Lindgren i grund af sin hustrus fullmakt — förfogade öfver en fjärdedel, 250 stycken, af aktierna i A.-B. Kuokkastenkoski Järnvärk, gemensamt skulle inköpa mina omyndiga syskons fjärde parter i bolaget och ställa om hela den gamla regimen på bruken. Härtill samtyckte jag, hvarefter Lindgren inledde underhandlingar med ett Sundsvallskonsortium om öfvertagande af någon del af aktiekapitalet. Dessa underhandlingar strandade, men tanken på en regimförändring hölls vid lif, och den 26 december 1901 erhöll jag af Lindgren ett bref, däri det hette: „Jag har — — nu inköpt alla aktierna i bolaget i Finland och bland annat i likvid lämnat både dina och mina andelar i båda husen för samma pris som bouppteckningen upptager: 350,000 Fmk och 100,000 Fmk. Din andel i villan Bergvik har jag sålt. Af Berg har jag sålt alt, som var kvar.

Det dröjde länge, ända till 10 april 1902, innan jag fick några vidare notiser om bruken. Då skref Lindgren: „Jag har nu köpt de finska järnbruken, d. v. s. öfvertagit alla aktierna i vårt bolag tillsammans med dig och en svensk herre till, som du ej känner.

I händelse du ej ville detta och i alla händelser för att säkerställa dig har jag upprättat ett papper, hvari jag provisoriskt öfvertager dina aktier och således (!) ställer mitt namn bakom dig och dina aktier, garanterande dig en vinst af 100 mk pr aktie.“

Medges måste att detta icke är synnerligen upplysande. Det framgår att Lindgren företagit sig något, hvartill han icke haft rätt, men icke kan förmå sig att bekänna *hvad* han i själfva värket gjort, utan försöker komma ifrån saken med ett meningslöst svammel, hvilket skulle gälla som en förklaring och af mig tagas för fullt. Jag fattade naturligtvis vissa misstankar, hvilka togo en bestämd form, då jag af en i Tyskland vistande landsman vid ett sammanträffande upplystes om, att man i Wiesbaden häktat en viss Ek, som bl. a. skulle påstått sig vara stor delägare i Kuokkastenkoski Järnvärk. Emellertid kunde jag icke ens i mina djärfvaste fantasier föreställa mig, att min svåger och ombudsman Lindgren i trolöshet mot hufvudman gått så långt som jag sedermera fått erfara.

Faktiskt hade Lindgren med bistånd af Ek användt tiden december 1901—april 1902 till att totalt ruinera mig.

Den af honom förda kassaboken, som till mig öfverlämnades vid min ankomst till Pankakoski den 13 sistlidne mars, utvisar att han den 27 december 1901 för min räkning inköpt 63 stycken och den 29 januari 1902 åter 187 stycken aktier i A.-B. Kuokkastenkoski Järnvärk efter en kurs af 1,100. Sålunda var jag, som ursprungligen innehade 250 aktier, nu vorden ägare till jämt hälften af samtliga aktier i bolaget.

Den 8 april samma år befinnes jag emellertid hafva endast en, säger och skrifver en aktie i Kuokkastenkoski kvar, äfven denna inköpt till kurs 1,100. Lindgren har i all stillhet i egenskap af mitt ombud till sig själf i sin egenskap af sin hustrus ombud försålt mina 250 ursprungliga aktier för kurs 1,000 och mina nyförvärfvade 249 aktier för kurs 1,100. Köpeskillingen, kronor 375,898: 25, utgjordes, alt enligt kassaboken, af fru Mary Lindgrens till mig utfärdade „successivt förfallande“ reverser, hvilka måtte hafva „enligt fullmakt“ undertecknats af hr Lindgren å hennes vägnar och utfärdats till honom själf i egenskap af min fullmäktige, utan att vare sig fru Mary Lindgren eller jag haft minsta aning därom, innan kassaboken i vintras uppläts.

Jag understryker datum för den makalösa operationen. Den värkställdes den 5 april 1902. Hvad därmed afsågs skall senare påvisas. Innan jag går längre blir det nödvändigt att en stund uppehålla mig vid det sätt, hvarpå „den svenske herrn, som jag icke kände“, alias herr Carl Axel V. Ek, gjorde sitt inträde i bolaget.

Enligt egen bekännelse vid polisundersökningen stod Ek, som bl. a. i A. B. Arbetarringens Bank i Stockholm belånat „högst betydande aktiebelopp“, i skuld för omkring 1 miljon mark till banken. De belånade papperen hade fallit starkt i värde och härigenom hade mellan papperens försäljningspris och det pris, för hvilket de belånats, en differens uppstått, hvilken Ek själf skattar till öfver 266,500 fmk i slutet af år 1901. Det gälde för banken att, såsom Ek vid det muntliga förhöret i Wiborg uttrykte sig, „spela in“ differensen, och till den ändan var bankstyrelsen villig att vara med på ungefär hvad som hälst, som bjöds från hr Eks sida, blott *någon* utsikt till vinst förelåg. Får man tro hr Ek, skulle arbetarebankens chef, hr Wilhelm Carlson, rent af sporrat honom att söka upp någon affär, så beskaffad att banken, som nog aktade sig att *öka* sina engagement för hr Ek, kunde välja utvägen att *byta* engagement; mottaga främmande skulförbindelser, å hvilka valuta skulle lämnas i — Ek'ska förbindelser och hypotek. Altnog: Lindgren, som behöfde pengar för att förvärkliga sina planer på Kuokkastenkoski, kunde icke träffa på någon mera användbar man än hr Ek, och denne å sin sida ej på något lämpligare offer för sig och banken, än Lindgren och hans bolag. Sköna själar finna ju lätt hvarann; i förbundet blef banken den tredje; „spelet“ begynte.

Härvidlag är af grundläggande betydelse ett emellan Ek och Lindgren den 7 december 1901 ingånget aftal, som jag ber att få inlämna till rätten i original. Det utvisar, utom annat, att Ek skulle anskaffa minst 400,000 mk mot pant af samtliga aktier i bolaget, 500 st. genast, återstoden i den mån de inflöto. Omslagsreversen, lydande å 340,000 kronor, utfärdades faktiskt af Ek, men tanken på en borgen å densamma at herrskapet Lindgren och mig öfvergafs. I stället utfärdade hr Lindgren i mitt och sin hustrus namn tvänne innehafvareskuldsedlar å 170,000 kronor hvardera, och lades dessa jämte aktierna i pant för lånet, men, dessvärre, icke blott för det nu uppnegocierade, utan för all den gäld, hvari Ek nu stod eller framgent kunde komma att stå till banken. Bestyrelsen ville det så, och herrar Ek och Lindgren vågade ej neka,

För lånet torde banken betingat sig en låneprovision af kronor 45,000 och förbehöll den sig att lämna valuta i af Ek i banken tidigare belånade aktier i Trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund, papper som banken gärna ville slippa.

Jag har redan påpekat, att hela denna transaktion skedde utan min vetskap och medvärkan. Hr Lindgren företedde min procurafullmakt och tecknade mitt namn; hr Ek och banken funno alt i sin ordning, ehuru de med afseende å tillgreppet af mina aktier och de i mitt namn utfärdade reverserna som pant för en för mig fullkomligt främmande persons, hr Eks, nuvarande och blifvande skuld till banken måste hafva insett, att den fullmakt, på grund af hvilken hr Lindgren handlade, icke var förbunden med ett motsvarande mandat och att Lindgren förty handlade utan fullmaktsgifvarens begifvande.

Motsatsen skulle förutsätta en oförmåga att bedöma saker och förhållanden, en så dutvolik enfald, att hvarken hr Ek eller hr Lindgren eller Arbetarebankens direktör, hr Carlson kunna åberopa sig på den. Hrr Ek och Lindgren hafva i denna punkt begått en handling, hvilken icke annorlunda kan kvalificeras än som försnillning. Hr Carlson åter gjorde sig saker till det brott kap. 32: 4 Strafflagen omtalar.

Efter att i sinom tid hafva afsatt den gamla bolagsstyrelsen samt förmått justitierådmannen i Wiborgs stad Sigurd Ingman och advokaten Fritz Wiik att vara med på företaget som styrelseledamöter, skredo hrr Lindgren och Ek till aftal om ett nytt lån från Arbetarebanken. (Forts.)

Ofverblifna Sommarkappor
säljas till nedsatta priser. 3820
Jaquetter från 10 Fmk
i Karl Östlundhs Kappaffär.

Larssons Möbelmagasin

Största lager af moderna möbel, möbeltyger, järnsängar och madrasser samt wienermöbler m. m., Eriksg. 15, telef. 303.

Hufvudstaden och hemlandet.

— **Finska kadettkåren.** Lektorn i historia vid kadettkåren, assessorn *Sigurd Nordenstreng* och kårens läkare *E. A. Sandholm* hafva inlämnat afskedsansökan efter att ha erhållit befallning att inom sju dagar inlämna sådan. (Hbl.)

— **Entledigad.** Guvernören öfver Wasa län har förafskedat t. f. sekreteraren vid poliskammaren i Wasa, poliskommissarien *Walfrid Lindberg* samt utnämt löjtnanten *Wickstrand* till sekreterare vid sagda polisinrättning. (Wbl.)

— **Städernas tjänstemän.** Politierådmannen vid rådstufvurätten i Wasa *W. Husberg* har beviljats för styrkt sjuklighet sex veckors tjänstledighet, räknadt från den 1 dennes.

En ledig politierådmanstjänst vid magistraten och rådstufvurätten i Hangö har ansökts af handl. John *Hellenius* och agenten *H. Ollikainen*. (H:ö.)

Från guvernörsämbetet har anländt en skrifvelse till stadsfullmäktige i Borgå, hvari stadsfullmäktige anmodas att föreslå lämplig person att tils vidare handhafva borgmästaretjänsten därstädes. (Bbl.)

Till sekreterare vid polisinrättningen i Tavastehus har t. f. guvernören i länet utnämt hofrådet *N. Demidoff*. (T. N)

— **Seminarierna.** Folkskolläraren *J. Seppälä* har förordnats att bestrida vikariatet för läraretjänsten vid öfningsskolans af Kajana seminarium sammansatta klass.

Ansökt tjänst: vikariatet för lediga kollegatjänsten i teckning, handarbeten och kalligrafi vid Nykarleby seminarium har ansökts af: ritläraren vid finska kadettkåren *Otto Nylund* samt af folkskolläraren *A. L. Törnkvist*.

— **Aflidne hofrättsrådet M. Alopæus' testamentsfond.** Såsom bekant testamenterade aflidne hofrättsrådet *M. Alopæus* större delen af sin till c. 200,000 mk uppgående kvarlåtenskap till jämn fördelning emellan folkskolorna i Kymmene domsaga och i hans födelsesocken Jockas. Numera har konstaterats, att hvarje folkskola i ofvannämda domsaga och socken erhåller af dessa medel 1,915 mk. Fördelningen af de testamenterade penningemedlen försiggår den 15 instundande augusti.

— **Den elektriska järnvägen emellan Svartå bruk och stationen.** Arbetena på denna järnväg hafva fortskridit raskt. Jordarbetena, som äro rätt betydande öfveralt på banan, började de sista dagarna af april och äro nu två och en half månad senare slutförda. Spåret är utspikadt på hela den fyra och en half kilometer långa sträckan. Uppställningen af stolparna för den elektriska ledningen pågår som bäst och inom några vekkor är banan i sin hela längd trafikabel med elektriskt lokomotiv, för hvilket vattenfallet vid bruket lämnar drifkraft. På denna bana förekomma stigningar af 33 och på en kortare sträcka t. o. m. 40 på tusen. Själfva järnvägsbyggnaden har utförts under ledning af ingeniören Emil Sonck, skenmaterialet m. m. och vagnarna äro levererade genom ingeniörbyrån Zitting & C:o. Den elektriska delen och lokomotivet levereras af Allgemeine Elektricitets Gesellschaft, som äfven utfört den tidigare kraft- och belysningsanläggningen på bruket.

Smånotiser.

— **Öfverträdelse af reseförbud.** Gårdsegaren J. K. Hildén, från hvilken hans hustru söker skilsmässa vid häradsrätten i Birkkala, hade oaktadt magistratens reseförbud och oaktadt han stod under polisens upprikt natten mot söndagen den 5 dennes afrest ifrån Tammerfors med häst till Åbo jämte torparedottern Alexandra Vähäoja. I Åbo grepos båda af utskickade dektivkonstapeln B. Stendahl, just då de skulle stiga ombord å ångbåt för att resa vidare. De återskickades och införpassades i polishäktet i Tammerfors, där Hildén fortfarande förvaras, medan Alexandra Vähäoja skiekats till sin hemort Ylöjärvi. Vid gripandet innehade Hildén 53,500 mk kontant, som han skaffat sig före sin afresa genom att för underpris sälja fastigheter. Polisundersökning i saken pågår ännu i anledning af dessa försäljningar och andra med saken förknippade omständigheter. Äktenskapsskillnadsmålet förevar inför häradsrätten i Birkkala senaste lördag. (T. N).

Telegram till Å. T.

Påfvens tillstånd.

ROM, 16 juli. Påfvens allmänna befinnande är oförändradt. Han skrider långsamt döden till mötes. Läkarene ha beslutit, att på grund af påfvens stora svaghet icke skrida till en förnyad operation.

Konungens af Italien besök i Paris.

PARIS, 16 juli. Gaulois försäkrar att vid en i går hållen konferens mellan Delcassé och italienska sändebudet italienska konungens besök i Paris fastställts till den 1 oktober.

F. d. kronprinsessan Louise.

WIEN, 16 juli. Forna sachsiska kronprinsessans ombyte af namn har skett på initiativ af kronprinsen efter öfverenskommelse med hofvet i Wien. Namnet är taget från en af storhärtigens af Toskana italienska besittningar.

Förenta staterna och Ryssland.

WASHINGTON, 16 juli. En konferens mellan statssekreteraren Hay och ryske ambassadören har förlupit på fullt tillfredsställande sätt.

Förhållandena i Sydafrika.

LONDON, 16 juli. De liberala bladen kommentera underrättelserna från Sydafrika och påpeka att det betydelsefulla i Bothas resa till Europa ligger i att han kommer att konferera med Krüger.

LONDON, 16 juli. Engelska regeringen förbereder starka truppsändningar till Sydafrika. Denna vecka ha redan två trupptransporter afgått, den tredje afsändes nästa vecka.

Från Skandinavien.

— **Den nye ledamoten af Svenska akademien.** Då det helt visst intresserar att erfara huru man i Sverige betraktar det nya valet, meddela vi följande ur Sv. Dbl. hämtade yttrande:

Den nye odödlige är visserligen liksom sin föregångare grefve och en ståtlig personlighet och man af värld, men att han skulle besitta några literära kvalifikationer till att efterträda en af Sveriges främsta skalder, torde ingen utom de sällsamma aderton vise i akademien ana. Midt under en literär blomstringstid med en rikedom på betydande vittra krafter har akademien icke kunnat hitta till arftagare af Carl Snoilskys fåtölj annat än en — för öfrigt utmärkt — målare. Tillvägagåendet erinrar slående om ett skämt i ett gammalt lustspel — „Skräddarmästarn väljs in i hattmakarsällskapet", och som väl också akademier emellan vänskapen varar längst med gåfvor och gengåfvor förmoda vi, att d:r C. D. af Wirsén snart också kallas till ledamot af Konstakademien. Emellertid torde äfven den minst klarsynte dock få ögonen öppna för rätta arten af Svenska akademins kärlek till svensk dikt och dess omvårdnad om svensk vitterhet, när man erinrar sig de inval akademin gjort, sedan den fått det stora Nobelpriset att utdela och så i dubbel måtto skulle behöfva estetiska talanger och personligheter — nämligen en facklärd bibliotekarie, en facklärd histolog, en diplomat och nu till sist en målare. Att hvarje förnuftig utdelning af Nobelpriset skall blifva en otänkbarhet i en krets, i hvilken de literärt bildade med lefvande kännedom om modärn literatur och ännu mer de produktiva andarne med artistisk samhörighet med modärn poesi måste letas med ljus och lykta, det är ju självklart. Hvad vår inhemska diktkonst angår, finns lyckligtvis möjlighet att genom motion i riksdagen å statslig väg lägga akademins stipendimedel i andra händer, och sedan det skett kan ju den höga stiftelsen i frid få öfvergå till att blifva en tecirkel för dilettanter och höga ämbetsmän.

*

Dag. Nyh. skrifver i samma fråga under rubriken *„Skalderna kompletera sig"* blott följande rader:

I ledigheten efter Carl Snoilsky har Svenska akademin till ledamot invalt kammarherren och professorn grefve Georg von Rosen, hittils känd och högt värderad såsom målare. Det förljudes emellertid med obestämda anspråk på tillförlitlighet, att grefve von Rosens samlade dikter skola utkomma fram på hösten.

— **Tull, brännvin och järnvägsmedel** inbragte svenska statsverket under juni månad tillsammans 4,849,845 kr. 52 öre mot 4,935,805 kr. 41 öre under samma månad förlidet år. Minskningen kommer å brännvinstillverkningsmedlen, som lämnat omkring 400,000 kr. mindre, medan de båda öfriga posterna ökats. Från årets början räknadt ha inkomsterna varit 44,252,629 kr. 41 öre, mot 37,091,559 kr. 17 öre förlidet år. Ökningen kommer väsentligen från brännvinstillverkningsafgiften med 4,886,191 kr. 16 öre och tullmedlen med 2,319,403 kr. 36 öre. Järnvägsmedlen utvisa en ökning af 600,000 kr,, medan tillverkningsafgiften för hvitbetssocker är ingen, mot 644,524 kr. 27 öre för första halfåret i fjol.

— **Tag dem, medan de äro unga!** I G. H. T. läses under denna rubrik:

Vid ett sammanträffande med domänintendenten Ivar Månsson härom dagen kom bland annat hans långa riksdagsmannabana och hans tidiga inträde på densamma — han var nätt och jämt fylda 26 år då — på tal.

Ja, det är just, när de äro unga, de skola tas, menade Ivar Månsson. Då ha de kraft, och då ha de vanligtvis lust att ägna sig åt saken, att läsa och sätta sig in uti riksdagsfrågorna. När de kommit hit upp som gamla, blir det ingenting bevändt med det. „Inte kommer jag någon hvart här", tänka de, och då bli de också stående och stampa på samma fläck.

Nej, tag dem, medan de äro unga! Hvad gör det, om de till en början begå misstag och köra hufvudet rakt i väggen? Ingenting. Det gör bara godt.

— **Om järnsmältning i gamla tider** berättar en norsk tidning:

Hvarje bonde behöfde järn, och följaktligen måste också hvarje bonde förstå att skaffa sig denna oumbärliga metall. All sten, om hvilken de trodde att den innehöll järn, lades åsido, hälst vid en myrkant. En tillräcklig mängd ved anskaffades, och likaledes upptogs en hög myrtorf, som lades upp, så att den blef torr om sommaren. På hösten gräfdes en håla i jorden, och i bottnen lades lera. Från hålans botten gräfdes en utloppsränna med förgreningar, alt med lera i bottnen. När så snön kom och novemberstormarna med riktigt stark vind började — ju starkare, desto bättre — så fylldes hålan hvarftals med ved och krossad malm undan för undan. Därpå kläddes altsammans med torf med en öppning för vinden. Började det stormblåsa, så att man knappast kunde stå, tändes eld i det mot vinden vända hålet. Nu gällde det att dag och natt täppa till alla hål som brändes i milan med ny torf. Slutligen smalt stenen, och järnet rann fram i alloppsledningen och ut i förgreningar. Den stelnade massan kastades än en gång in i milan och smältes på nytt. Sedan rensades järnet ytterligare genom upphettning och bearbetning i smedjan.

Skandalen i Paris.

Vi meddelade i gårdagens nummer en kort notis om en sensationsaffär, som för närvarande sysselsätter hela Paris och om hvilken tidningarna meddela spalttal af de mest ruskiga och intima detaljer. Undvikande detta, så vidt det i en sak af denna art sig göra låter, lämna vi här nedan några detaljer om denna ruskiga affär.

Hufvudpersonen i skandalen är den unge baron Jacques Adelsvärd, tillhörande den numera förfranskade gren af ätten, hvilken härstammar från den Göran Axel Adelsvärd som tillfångatogs i Stralsund år 1807 och fördes till Frankrike, där han sedan bosatte sig. Dennes äldste son; Georg Nicolaus, var svensk minister i Paris åren 1858—78; en yngre son, Reinhold Oskar, ingick i franska arméen och deltog i eröfringen af Algier. Han blef sedan, år 1848, medlem af nationalförsamlingen och var en af dem som, röstade för Napoleons presidentskap, men drog sig efter statskuppen tillbaka från det offentliga lifvet. Den nu så obehagligt ryktbare baron Jacques Adelsvärd är en sonson till honom. Denna franska gren af familjen är för öfrigt genom giftermål befryndad med den franska högaristokratien; så är baron Jacques' faster, friherrinnan Jeanne Adelsvärd, en född grefvinna Pourtalès — hon var för öfrigt inblandad i den rojalistiska komplotten i samband med Déroulèdes misslyckade kupp vid Felix Faures begrafning. Den franska familjen Adelsvärd har således intima förbindelser inom Faubourg S:t Germain.

Den nu häktade baron Jacques Adelsvärd är född år 1880 och således blott 23 år gammal. Han har slutat sina akademiska studier — som enligt somliga tidningars uppgift fallit inom den filosofiska, enligt andra inom den juridiska fakulteten — och ämnade inträda på den diplomatiska banan. Han skildras som mycket begåfvad och har redan, trots sin ungdom, publicerat flera volymer på vers och prosa: Contes d'amour och Chansons légères på vers samt Ebauches et Débauches och Notre-Dame des Mers mortes på prosa, alt tillhörande den ultramodärna riktningen samt vittnande om en brådmogen talang och raffinerad formgifning. Under tryckning befinna sig vidare två nya arbeten, Lys de Galilée och Lèvres jointes. Hans författarvärksamhet har för öfrigt inbragt honom les Palmes Académiques.

Vid faderns död år 1887 — modärn, född Wührer, lefver ännu — ärfde han en förmögenhet på 40,000 francs i räntor. Då han förra året aftjänade sin värnplikt i Mazières, väckte han uppseende genom sin lyx, men gjorde sig också populär genom sin frikostighet. Han hade en elegant automobil, i hvilken han på permissionstiderna brukade göra sina utflykter, och hans ungkarlsbostad i Mezières var möblerad och dekorerad med utsökt artistisk smak: gamla dyrbara sidentapeter o. s. v. I tjänsten gjorde han sig alt emellanåt skyldig till försummelser, som upprepade gånger inbragte honom arrest. På grund af ett sådant arreststraff måste han också inställa en fest, till hvilken han inbjudit sina kamrater vid regementet och för hvilken alla förberedelser redan voro färdiga: den skulle hållas på en flotte, midt på en liten sjö, och pièce de resistance var — en ung, vacker kvinna, som, omgifven af en artistisk blomsterdekoration, skulle i paradiskostym utställa sina behag till festdeltagarnes beundran. Till såväl världens som gästernas stora ledsnad blef det emellertid ingenting af hela festen.

Redan på regementet gjorde Adelsvärd sig känd för sina perversa böjelser.

Återkommen till Paris, hyrde han vid Avenue de Fridland på nedra bottnen en ungkarlsvåning, som han lät förändra så, att den kom att bestå af en salong och ett stort rum samt fem toalettrum. Inredning och möblering utmärkte sig för en utomordentlig lyx; det skulle bli ett sannskyldigt tempel för den orgiernas kult som här skulle utöfvas. Fönsterluckorna voro hermetiskt tillslutna, men en mängd elektriska lampor med kupor i de brokigaste färgsammansättningar spredo en magisk belysning. Kanapéer och schäslonger voro placerade under sindendraperier, utsirade med allegoriska figurer. På kolonner af hvit och röd marmor stodo antika statyer, en Apollo, en Venus Milo o. s. v. och modärna bronser. En stor tafla, Venus som stiger upp ur badet, samt ett porträtt i helfigur af ägaren själf, utfördt af en bekant konstnär, fullbordade inredningen.

Till den skönhets- och sinnlighetskult, som här skulle firas, sällar sig äfven ett tredje element, den religiösa hädelsen, känd under namnet „den svarta mässan". Den katolska liturgin genomgås i parodierade former, under ständig kontamination mellan det religiösa och det sexuella. För dess utförande i korrekt form bör en värklig präst närvara, och det säges äfven att sådana medvärkade vid seanserna på Avenue de Fredland. Äfven damer ur societeten lära vara kompromitterade — så uppger till och med Le Temps, som är mycket försiktig med att göra i sensation. Vid dessa „svarta mässor" använder man vidare den invigda hostian, som stjäls från kyrkorna, en svart höna slaktas för att få det till ritualen hörande blodet o. s. v.; dödskallar, rökelsekar m. m. höra till rekvisita vid dessa ceremonier. Det hela är uttryck för en intellektuell och moralisk dekadans, som står på gränsen till sinnesrubbning.

Den „svarta mässan" och hvad därvid praktiserats har emellertid ej hittils varit föremål för förhörsdomarens närmare undersökningar, men de beslagtagna rekvisita för en sådan mässa gifva vid handen att äfven denna hörde med till orgierna.

Se här hvad ett ögonvittne, en elev från lycée Carnot, berättar:

— En af mina kamrater hade några gånger i största allmänhet talat om hvad som passerade vid Avenue de Friedland. „Om du vill", sade han till mig, „så skall jag presentera dig för grefve Fersen (Adelsvärd kallade sig i dessa kretsar med det namnet) och försöka att taga dig med till honom. Du skall se att han bor något till chic".

Drifven af nyfikenheten lät jag honom hållas, och några dagar senare kunde jag komma in i denna mystiska bostad, om hvilken jag hört så mångga underbara ting berättas.

Det var en torsdag, kl. 3 på middagen. Vi voro ett tiotal kamrater från lycée Carnot. Grefve Fersen hade stämt möte med oss på Place des Ternes och kom själf dit med sin automobil samt förde oss till Avenue de Friedland.

Vi kommo in i ett rum som var alldeles mörkt. Grefve Fersen bad oss sitta ned vid dörren och vänta. Efter några minuter hörde vi sång alldeles invid oss oss. I samma stund lyftes en portiär; det blir ljust, och vi se en procession af ett trettiotal unga gossar med blomsterkransar om hufvudet komma in i rummet en och en i sänder. Hvar och en bär i handen en fackla och salen var snart upplyst af starkt ljus.

I fonden, med tre trappsteg framför, stod en stor säng, klädd i rödt och utstyrd som ett altare.

Öfveralt på väggarna hängde blommor i långa girlander och omgåfvos af dödskallar, placerade på konsoler. Golfvet var betäkt med rosor.

Fersen och hans vän (en ung markis de Warren),kommo nu i sin ordning klädda i en lång, rosafärgad peignoir. De unga gossarna lade ned sina facklor, och en af dem kom och satte sig på altaret, hvarpå sången tystnade.

På aftonen gick jag därifrån, full af förvänjelse. Jag skämdes öfver att ha låtit mig lockas med någonting dylikt och vågade ej tala om saken för någon människa . . .

Den här omnämda vännen, markis de Warren, skulle likaledes häktas, men har på något sätt blifvit varskodd om hvad som förestod och räddat sig genom en skyndsam resa till Amerika. Han tjänstgjorde som „anskaftare" åt Adelsvärd.

Adelsvärd säges på senaste tiden ha tänkt bättra sig och upphöra med detta lefnadssätt. Portvakten i huset där han hyr berättar också att orgierna upphört den senaste tiden; detta tykkes dock endast gälla de orgier som pågingo om nätterna och hvari en hop slödder från gatan brukade vara deltagare. Han hade emellertid nu förlofvat sig med en fröken de M., af förnäm familj, och den tillämnade svärfadern erför om hans arrestering på den grund att Adelsvärd uteblef från middagen i hans familj, dit han var inbjuden samma dag häktningen skedde.

Själfva arresteringen skildras på följande sätt:

Då chefen för detektiva polisen presenterade sig i hans bostad, stod Adelsvärd och höll på att kläda sig till middagen.

— Ni gjorde bättre i att taga på er en enklare kostym för att fara till . . . la Santé.

— La Santé. Hvad är det för något?

— Ett fängelse.

— Ett fängelse, med alla motbjudande individer, som man kommer tillsammans med! Jag skulle hellre sett att man fört mig till en anstalt för sinnesrubbade (en ordlek: en sådan anstalt heter på franska „maison de santé"). Men ni har rätt; jag får lof att kläda om mig.

Han öppnar därpå en garderob, där mer än 200 kravatter i alla färger och former lågo ordnade; på en annan hylla stod en oändlig rad med skodon; vidare, i en enda hög om hvartannat, penjoarer af siden, spetsprydda skjortor o. s. v. Ändtligen tog han fram en mörkgrå kostym och bad att ett ögonblick få gå in i sitt toalettrum. Där bytte han om dräkt, brände sina mustascher och sitt hår och sade i en likgiltig ton:

— Mina herrar, jag står till er disposition.

Inför undersökningsdomaren förnekar Adelsvärd att ha gjort sig skyldig till hvad som lägges honom till last.

Småplock.

— **Modärnt slafveri** kallar Vorwärts med rätta de vilkor, under hvilka en kaféegare i Berlin skaffar sig tjänsttolk och hvarunder han låter det arbeta åt sig. Mannen är ungrare till börden och anställer genom en agent i Budapest „pustans" rasrena söner och döttrar, som icke kunna ett ord tyska. De som bli anställda på ett så fint kafé som det här gäller, Grand-Café vid Alexanderplatz, måste naturligtvis befordras med snälltåg, och detta kostar nära 32 mark mot omkring 16—17 för resa på ett vanligt persontåg. Kaféegaren är vänlig nog att lägga ut pengarne, de anställda måste själfva betala af summan. De äro bundna genom kontrakt att i ett år stanna hos husbonden. En ung man, som nyligen anstälts på dessa vilkor som portier, skulle få 20 mark i månaden och fritt vivre. För denna furstliga lön skulle han, utom allehanda rengöringsarbeten och annat han hade att göra inomhus, stå vid dörren från kl. 10 på kvällen till 4 — om söndagarne 5 — på morgonen. Om han bröte kontraktet, skulle de respengar kaféegaren utlagt och hvilka han tillgodogjorde sig genom afdrag på lönen vara alldeles förlorade för den anställde. Portieren blef emellertid sjuk af öfveransträngning och bröt kontraktet. Af domstolen fastställdes nu att han, med tillägg för sjukhjälp, var skyldig arbetsgifvaren 40 mark; efter en half månads arbete, för hvilket han skulle få 10 mark, var han fortfarande skyldig 34 mark. Vid slutet af tre månaders arbete var han ännu skyldig 25 mark. På detta vis är denne modärne slaf i månader fängslad hos sin arbetsgifvare — icke bara ur stånd att förtjäna nog att tillfredsställa de behof som gå utom det absolut nödvändiga, utan äfven häftande i skuld till arbetsgifvaren. Härtill kommer att portieren ej kunde ett ord tyska och följaktligen fullständigt var i kaféegarens våld.

Politiska nyheter.

Rykten om den blifvande konklaven.

Nu, då påfvens tillstånd åter förvärrats, koncentrerar sig på nytt intresset på den blifvande konklaven och på de olika „papabilis" utsikter.

Kaffe

Nya utmärkta sorter.
Billigaste priser hos
Rudolf Gardberg.

„Neue Freie Presses" korrespondent i Rom har haft ett samtal med en högtstående, inflytelserik personlighet, som bl. a. yttrat:

„Man får icke glömma, att gent emot de af de utländska kardinalerna möjligtvis representerade specialintressena förfogar statssekreteraren Rampolla öfver tjugo röster och därutöfver. Han blir öfvervalmannen i konklaven, med hvilken alla öfriga partier och grupper måste räkna. Rampolla står i brännpunkten af det nuvarande systemet, och om det också är sant, att hans person har föga anklang hos kollegiets majoritet, så är den sak, han representerar, säkert äfven kollegiets sak. Blott den kardinal kommer att väljas, som är enig med Rampolla".

Om den blifvande konklaven meddelar „Corriero della Sera" några rykten: Tyskland och Österrike påstås ämna uppträda mot Rampolla, och Österrike utöfva sin vetorätt mot honom. De kardinaler, som äro fientligt stämda mot Rampolla, hafva sammanträdt och öfverenskommit att i konklaven uppträda för den snart 80 årige kardinal Capecelatro, ärkebiskop i Capua och förr drottning Margheritas biktfader. Denna grupp torde vara säker på bistånd af de tyska och österrikiska kardinalerna.

„Giornale d'Italia" innehåller ett samtal med en kardinal om utsikterna vid konklaven. Denne hade yttrat: Konklaven torde komma att blifva långvarig. Antalet kandidater är stort. Gotti kommer med säkerhet att uppträda som kandidat, men kommer att skarpt bekämpas af Rampollas anhang. Gotti är som munk icke förtrolig med stiftsförhållandena och har uppträdt mycket fiendtligt mot Rampolla isynnerhet efter den franskvänliga politikens sammanstörtande. Gotti vore en mer religiös och mindre politisk, altså en försonlig påfve; tyskarna skulle rösta för honom, emedan han är anhängare till Vatikanens närmande till Tyskland. Agliardi, biskopen af Albano, är tveksam. Uppställer han sig som kandidat, så kommer han att understödjas af alla vänner till den kristliga demokratien. Som påfve skulle han i politiskt afseende låta alt vara vid det gamla för att hufvudsakligen sysselsätta sig med socialpolitiska frågor.

Invandringslagstiftningen i Förenta staterna.

Enligt hvad vi förut vid ett par tilltällen meddelat, har man i Amerika sökt ytterligare skärpa vilkoren för invandring.

Följande regler äro bland andra fastställda:

1. Rederierna få ej taga ombord personer, som enligt de amerikanska lagarna äro förbjudna att landstiga. En hvar, som vill resa hit, skall där för föreläggas ett utförligt frågoformu-

248

„Ja, jag kan se hans ansikte emellan spjälorna, Heliga Guds Moder!"

„Och vi hafva sprungit i kapp — kanske såg han på oss hela tiden. O, jag kunde dö af blygsel! Älskade, donna Séraphine, hvad tror ni? Är det värkligen den sjuke fransosen?" Natividad kastade förstulna blickar på ansiktet i galleriet.

„Jag kan värkligen icke se," sade Séraphine. „Men jag antar, att det snarare är hans tjänare, Pedro."

„En betjäntgosse sitter i vårt galleri!" skreko de skandaliserade och besvikna unga damerna — båda af det blåaste blod. „Oförskämde kanalje! Vi skola genast underrätta Moder Föreståndarinnan om detta intrång."

„Men säg mig, älskade, har betjänten mörka mustascher?" tillade Natividad efter en förnyad uppmärksam blick inåt galleriet.

Séraphine nödgades medgifva, att *muchachon* var fullständigt skägglös.

„Medan jag tillhörde världen," sade systern med en öfverdrifvet allvarlig uppsyn — hon var blott sjutton år — „beundrade jag endast gentlemän med mustascher. Nu äro de mig alla lika likgiltiga."

„Med eller utan mustascher hafva de för visso alltid varit *mig* likgiltiga," svarade Séraphine med en knyck på hufvudet, och vi vilja hoppas helt och hållet glömsk af episoden med Camille Labourdonnaye.

„Och ni besöker denne fransos, donna Séraphine?" frågade Teresa. „Är ni icke rädd?"

„Stackars karl! Hvarför skulle jag rädas? Han är mycket sjuk."

„Jag skulle rädas för att höra hans händelser, af fruktan att min själ omedvetet skulle taga skada däraf. Men jag glömde — er är det ju likgiltigt, ni är icke katolik. Ack, så sorgligt! Men vi veta, att ni nog snart blir det, och därför hålla vi af er som om ni redan vore det."

„Ni kunnen ju fråga af syster Martha om fransosen säger någonting hårresande. Emedan hon förstår litet franska, sänder föreståndarinnan henne alltid med mig då jag besöker honom. Emellertid ämnar jag icke denna gång vänta på

245

Medan han talade, träffade en sten hans häst och kom den att nära på hoppa öfver vallen.

Vidal svor.

„Vi kunna ej göra någonting. Låt mig hålla i er hästs tygel och springa en bit. Sedan få vi se hvad vi må taga oss till".

Mamelucken bar en liten kappsäck, innehållande kejsarens viktigaste papper fastsurrad bak på sin sadel. Vidal vågade ej afskära repen för att stiga upp bakom Mahmoud, ej häller var tidpunkten lämplig för att förslösa tiden med några försök att ställa det bekvämare. Han begynte springa vid mameluckens sida. Stenkastningen uppe från bärget började ånyo med all makt, men det värsta var snart öfverståndet, ty vägen upphörde att slingra sig tätt under den branta klippan, som skänkte deras angripare en så utmärkt fördel. Bönderna voro endera modfälde öfver den Store Fiendens uteblifvande, ty det var ju egentligen mot honom hela angreppet företagits, eller också afskräkta genom den lysande uppvisning på sin blodiga konst mamelucken företedt, ty några hämska historier om hämd och hat gjorde kejsarens hedniska lifvakt framföralt fruktad af den vidskepliga befolkningen. Åtminstone visade de ingen lust att öfvergifva sin befästade ställning. Vidal stod just i beråd att bedja Mahmoud stanna och låta honom jämka om kejsarens kappsäck så att de båda kunde få rum på hästen, då turken stannade af sig själf.

„Kejsarens slafvinna!" utbrast han och pekade triumferande på en liten varelse hopkrupen i en bärgskrefva. „Mahmoud låter icke röfvare taga kejsarens slafvinna." Han sporrade sin häst, grep tag i den olycklige Séraphine och släpade henne vid håret fram ur sitt gömställe. Man kan tänka sig med hvilka gälla skrik miss Dillon ådagalade sin afsky öfver detta orientaliska, detta barbariska sätt att fasttaga folk. För ett ögonblick stod Vidal förstenad, sedan rusade han till hennes hjälp under en störtsjö af hårda ord och försökte med våld öppna Mahmouds hand. Men icke allenast var den en stark hand, utan hans uppgift försvårades ytterligare därigenom att Séraphines små fingrar konvulsiviskt slöta sig omkring den under fåfänga försök att befria sig

Ruston Proctor & C:o Ltd

Lokomobiler och Ångtröskverk

af hvilka inemot 400 st. redan placerats i Finland, rekommenderas de herrar jordbrukare, hvilka i år erna köpa ångtröskverk, som de ovilkorligen bästa nu i handeln förekommande, ty de öfverträffa alla konkurrensmaskiner genom

största afverkningsförmåga — enklaste konstruktion — bästa material — största hållbarhet — renaste uttröskning — minsta bränsleåtgång och friktion.

Utförliga prospekt och intyg om maskinernas verkligen goda egenskaper tillsändas på begäran och närmare upplysningar lemnas af

Victor Forselius, Åbo,
3939 Generalagent för Finland.

lär, å hvilket alla hindrande orsaker äro upptagna. Den, som är i stånd att sanningsenligt besvara dessa frågor på ett tillfredsställande sätt, kan trygt landstiga. Skeppslistan måste i afgångshamnen af befälhafvaren beedigas inför amerikanske konsuln.

2. Hvarje enskild immigrant underkastas officiel undersökning inför därtill förordnad myndighet, hvarvid en tolk ställes till hans förfogande, och han skickas tillbaka blott i det fall, att ifrågavarande myndighet värkligen finner honom vara en sådan person, som enligt lagarne ej får landstiga.

3. Från undersökningsministern kan vädjan ske. De tillbakavisade kunna skaffa sig en advokat, som ej har rättighet att taga mer än fem dollars för sitt besvär, eller påkalla sina vänners eller anförvandters bistånd eller vända sig till de olika samfunden för invandrares skydd.

Orientalisk kyrkopolitik.

En del tyska och franska tidningar ha nyligen meddelat underrättelse om att man i Petersburg och Moskva sysselsatte sig med tanken på ett allmänt koncilium af österlandets ortodoxa kyrkor och ämnade föreslägga ett sådant en rad viktiga frågor till afgörande. Många ryska tidningar ha haft meddelanden härom och lämnat ett slags program för förhandlingarna. Nov. Vremja har förklarat att saken vore nära förestående och att konciliet närmast skulle sysselsätta sig med förhållandet mellan den ortodoxa kyrkan och gammalkatolicismen, tanken på en kalenderreform och att afgöra stridigheter mellan patriarkatet i Konstantinopel och den bulgariska kyrkan. Ett sådant koncilium skulle endast återupptaga en urgammal institution inom den österländska ortodoxa kyrkan. En församling af detta slag hade senast egt rum i Moskva år 1666. Ett nytt koncilium skulle såsom tidningen framhåller mäktigt bidraga att stärka samhörighetskänslan mellan de särskilda ortodoxa landskyrkorna och de slaviska stammarna som tillhöra dem.

Tyska tidningar, bland dem Hamb. Corr., ha uttalat som sin åsikt, att ett sådant koncilium icke skulle komma till stånd. Det vore helt enkelt en omöjlighet, eftersom enheten inom österlandets kyrka i mer än 100 år varit en fiktion och ingenting annat. I det 17:e århundradet bestod den ortodoxa kyrkan af fem stora förbund, som stodo under patriarkerna i Konstantinopel, Antiochia, Alexandria, Moskva och Jerusalem. Den högste kyrkofursten, men endast ett slags primus inter pares, var den ekumeniske patriarken i Konstantinopel. Det dröjde emellertid icke länge innan hans inflytande starkt aftog och isynnerhet fördunklades af den mäktige ryske patriarken. Redan 1866 hade Rysslands prestige blitvit så stor, att patriarkaten i Konstantinopel och Jerusalem icke ens funno det nödvändigt att låta sig representaras.

Nu är den ryska „allra heligaste synoden", som trädt i stället för patriarkatet i Moskva, närmast en statsinstitution; Greklands, Rumäniens och Serbiens ortodoxa kyrkor ha skilt sig från det ekumeniska patriarkatet och kalla sig självständiga („autokefala"), men stå för öfrigt genom sina synoder på en mycket god fot med sitt tidigare erkända andliga öfverhutvud. Till dessa folkkyrkor ha nu för en människoålder sedan kommit den nybildade bulgariska kyrkan, som ledes af en exark som ligger i öppen strid med patriarken i Konstantinopel, som t. o. m. lyst den bulgariska kyrkan i bann. De ortodoxa kyrkosamfunden i Österrike-Ungarn bry sig häller icke mycket om patriarken i Konstantinopel men offra dock betydliga belopp åt honom. Andra kyrkosamfund nöja sig med att i kyrkobönen innefatta patriarken såsom „de rättrognes älste son".

Den utpräglade nationalandan på Balkanhalfön har skapat bitterhet; både slaver och rumäner äro mycket förtörnade på det grekiska prästerskapet, med hvilket man snarare söker än undgår konflikt.

Redan år 1870 var det tal om inkallandet af ett koncilium, men förslaget strandade genast på Rysslands motstånd. Ryssland sade nej, innan Serbien, Rumänien o. s. v. fått tid att formulera sin hållning. Den citerade tyska tidningen trodde därför, att Ryssland äfven denna gång skulle förhålla sig fullständigt likgiltigt gent emot hvad de andra patriarkaten önskade, medan det dock för Ryssland kunde vara politiskt klokt att kokettera litet med dem. Den „aldra heligaste synoden" har också i en skrifvelse till den ekumeniske patriarken förklarat, att „den ortodoxa kyrkan" afstått från tanken på kyrkomöten efter den romerskkatolska kyrkans mönster och att det skulle vara tillräckligt att skriftligen utbyta meningar mellan de „självständiga" kyrkorna.

Telegram ur senaste post.

Franska nationalfesten.

PARIS, 14 juli. I dag egde en trupprevy rum i Longchamps. Närvarande voro Loubet, ministrarna, senatens president, deputeradekammarens vicepresident samt hela diplomatiska kåren. På förmiddagen begåfvo sig såsom vanligt å nationalfestdagen patriotligans medlemmar i procession till staden Strassburgs och Jeanne d'Arc's statyer, där de nedlade kransar.

Japan.

YOKOHAMA, 13 juli. Den politiska krisen är bilagd. Ito antager presidentposten i hemliga rådet. Premiärministern Katsura återtager sin post. Grefve Matsukatu och markis Yamagata ha utnämts till medlemmar af det hemliga rådet.

Englands planer i Asien.

LONDON, 13 juli. Enligt ett Reutertelegram meddelade statssekreteraren för Indien, Hamilton, i underhuset att regeringen hade för afsikt att utsända kommissarier, hvilka skulle sammanträffa med representanter för Dalai-Lama för att öfverlägga om frågor rörande gränsen mellan England och Thibet och handelns ordnande mellan dessa områden.

Handel oob sjöfart

Smörnoteringar.

— **Grosserer-Societetens i Köpenhamn smörnotering.** Den 16 juli 1903: 1:a kl. smör Fmk 229: 14 à 238: 22 pr 100 kg netto. (Kr. 82—85).

— **Svensk notering för 1:a klassens exportsmör.** Den 16 juli 1903 noteras 1:a kl. exportsmör Fmk 231: 29 pr 100 kg netto. (Kr. 167: —).

Obs.! Noteringen angifver smörets värde pr kg fritt levereradt på exportplatsen samt utgör medeltalet af följande tre prisuppgifter, afseende samma veckas försäljningar i England:

a) ett pris, uträknadt på grund af officiella, till svenska landtbruksstyrelsen afgifna rapporter från England;

b) ett pris, grundadt på Göteborgs smörexportörers uppgifter om af dem erhållna pris;

c) ett pris, grundadt på Malmö och Helsingborgs smörexportörers uppgifter om af dem erhållna pris.

— **Barkskeppet „Southern Belle"** intogs den 10 dennes i Alexandra torrdock i Newport Mon för runddrifning och omspikning af hela bottnen. Den 15 skulle fartyget under bogser afgå till Swansea för att lasta stenkol för Gefle. Från Gefle är frakt sluten till Londonderry, Irland, med hyfladt virke, meddelar befälhafvaren kapten G. Eriksson. (Ål.)

Sjöolyckor.

— *Joutsen. Helsingfors,* 16 juli. (Ur Hbl.) I går på morgonen grundstötte vid Onasporten en i Lavansaari hemmahörande galeas Joutsen, på väg från Petersburg hit med last af mjöl för handlanden Baschkiroffs räkning. Efter erhållen underrättelse om händelsen afgick bärgningsångaren Rabotnik härifrån för att lämna bistånd. Den erbjudna hjälpen antogs dock icke, då man å Joutsen ansåg sig kunna komma flott med egna krafter. Detta lyckades äfven sedan en del af lasten flyttats från fören till aktern, hvarpå fartyget fortsatte den afbrutna färden. Det torde icke ha lidit någon nämvärd skada.

Öfriga skeppsnyheter.

— *Helsingfors,* 16 juli. (Ur Hbl.) I förgår anlände hit eng. ångf. *Riftwood,* Neville, fr. Middlesborough.

I Libau hemmahörande ångaren *Ludvig Nobel,* Hertz, inkom i går till Sörnäs med petroleumlast.

Vidare inkommo hit i går norska galeasen *Josefina* från Kristiania, Lavansaarigaleasen ***Arvo*** från Reval och galeasen ***Margareta,*** hemma i Pernau.

Skeppslista.

Åbo

Juli	*Inklarerade:*
16	F. å. Urania, Sjölund, 664 r.t., Hull och Köpenhamn, st.gods.
„	F. å. Nordkusten, Tengström, 342 r.t., Stockholm, st.gods.
„	F. å. Jakobstad, Liljeqvist, 383 r.t., Petersburg, st.gods.
Juli	*Utklarerade:*
15	F. å. Bore I, Rusko, 414 r.t., Stockholm, diverse.
16	Sv. sk. Hans, Olsson, 230 r.t., Wismar, trä.
„	T. å. Kalmar, Hartung, 786 r.t., Hamburg, trä.
„	F. j. Agda, Fagerholm, 26 r.t., Stockholm, ved.

Mariehamn, *inklarerade,* 11 juli. J. Johannes, Johansson, Stockholm; — j. Linda, Johansson, Stockholm; — g. Norden, Gustafsson. Stockholm; — g. Anna, Eklund, Stockholm; — g. Siken, Fagerlund, Stockholm; — g. Karl, Nordblom, Stockholm; — 13: s. Otto, Eriksson, Stockholm;

utklarerade, 9 juli. J. Eli, Karlsson, Stockholm; — 11: j. Edla, Mattsson, Stockholm.

Lovisa, *inklarerade,* 11 juli. F. g. Virgo, Mickelsen, Reval; — d. sk. Argo, Steen, Helsingfors; — f. g. Yritys, Ecrola, Reval; — n. å. Sif, Christensen, Stolpmünde; — n. å. Skarp, Simonson, Wiborg; — 13: f. g. Sampo, Malmi, Reval;

utklarerade, 10 juli D. å. Clara, Jensen, Grangemouth; — 11: e. å. Cairnisla, Band, Dunkerque; — sv. å. S:t Erik, Knafve, London; — 13: f. g. Sampo, Malmi, Fredrikshamn.

Fredrikshamn, *inklarerade,* 4—11 juli. Å. Heelsum, Burger, Kronstadt; — å. Aberfayle, Mc Dermott, Göteborg; — å. Zelos, Svensson, Kronstadt; — å. Luise, Vogt, Petersburg; — sk Thea, Friis, Stettin; — å. Fortuna, Gruner, Helsingfors;

utklarerade, 3—13 juli. Å Annie, Reyter, Cherbourg via Kotka; — j. Olga, Sipari, Reval; — å. Höffding, Ellelaid, Calais; — å. Lars Kruse, Mathiesen, Terneusen; — g. Muisto, Mäkelä, Reval; — å. Rask, Lea, Liverpool; — å. H. Pontoppidan, Klitgaard, Calais; — sk. Henriette, Halm, Kotka; — å. Skodsborg, Schultz, Gent; — å. Heelsum, Burger, Calais via Åbo; — å. Lucien, Serande, Dunkerque via Lovisa; — sk. Gota, Andersson, Wismar; — g. Vesta, Mäkelä, Reval; — å. Aberfayle, Mc Dermott, Bovers; — å. Fortuna, Gruner, Reval via Wiborg; — å. Luise, Vogt, Wismar; — å. Glenoran, Dykes, Tyne; — å. Zelos, Svensson, Calais.

Wiborg, *inklarerade,* 13 juli. R. å. Fortuna, Gruner, Helsingfors via Kotka; — fr. å. Aline Montreuil, Duram, Kronstadt; — d. å. N. G. Petersen, Rasmussen, Veile; — d. å. Jomsborg, Kühl, Åbo; — sp. å. Uribitarte, Sancho, Kotka;

utklarerade, 13 juli. Sv. sk. Frida, Dahlberg, Nakskow; — r. å. Fortuna, Gruner, Reval; — d. å. S:t Blicher, van Deurs, Amsterdam; — f. å. Capella, Hansson, Grimsby.

Stockholm, anlände, 11 juli. Onni, Jansson, Finland; — Fortuna, Jansson, Finland; — Aalto, Eriksson, Finland; — Toivo, Abrahamsson, Finland; — Alma, Karlsson, Finland; — Minnet, Mattsson, Finland; — 12: Mina, Westerberg, Åland; — 13: Sleipner (å), Gröndahl, Borgå, bogserande prämarne Julius Jäde och Vänskapen; — Suomi, Häggblom, Finland; — Antti, Mattsson, Finland; — Solid, Karlsson, Finland; — Sven, Herlin, Finland; — Jenny, Lind, Pettersson, Finland; — Sofia, Nordberg, Finland; — Alma, Johansson, Finland; — Eli, Karlsson, Åland;

afgångna, 11 juli. Agda, Jansson, Finland; — Alanta, Eriksson, Finland; — Hanna, Sundqvist, Finland; — Viking, Lindblad, Finland; — Nordenköld, Karlsson, Finland; — Ines, Persson, Finland.

Hos C. & A. Wahlström

stort och välsorteradt lager af:

Segelduk för fartyg och båtar.
Presenningsduk och **Presenringar.**
1:ma Eng. Flaggduk och **Färpiga flaggor.**
1:ma Tågvirke af hampa, manilla och sisal.
Bensellinor, Logglinor och **Lodlinor.**
Sköttelnar, Nättelnar, Hysing och **Märling.**
Segelgarn, Sjömansgarn, Plattingsgarn, Paketgarn och **Snören** i alla groflekar.
Packningsgarn för kloakledningar.
Fiskredskapsgarn bomulls och linne.
Dref, Polsk Hampa, Lin och **Linblår.**
1:ma Österb. Tjära och **Beck.**
Block och **Blockskifvor.**
Petroleum och **Gasolja,** m. m

försäljes till billigaste priser hos

C. & A. Wahlström,
975 Auragatan 1. Verdandis hus.

MATICO INJECTION

af **Grimault & Cie,** Apotekare.
Tillåtet i Ryssland.

I detta insprutningsmedel äro den peruanska plantan Matico's egenskaper tillgodogjorda, som uppvisa beaktansvärda resultat vid behandling af gonorrhoe och inom förloppet af några år nått världsrykte. På kort tid botas den starkaste flytning.

PARIS, 8 RUE VIVIENNE, och i alla hufvud-apotek.

(De med * betecknade notiserna äro oss meddelade af skeppsklarerarern Julius F. Schierbeck i Köpenhamn.)

Altai, bk af Wårdö, Abrahamsson, klar. 11 juli fr. Sikeå t. London.
Amanda, skbk af Finström, Höglund, pass. 14 juli Köpenhamn fr. Gefle t. Svansea.
Anna Precht, bk af Föglö, Jansson, anl. 11 juli t. Arkangel fr. Aberdeen (33 dd).
Anton, bk af Jomala, Eriksson, anl. 15 juli t. Helsingfors fr. Newcastle (16 dd).
Barden, bk af Jomala, Mattsson, anl. 13 juli t. Köpenhamn på resa fr. Uleåborg t. London.
Earl of Zetland, fg af Nystad, Ekholm, afg. 6 juli fr. Suadsvall t. Delagoa Bay.
Eufemia, bk af Geta, Gustafsson, afg. 11 juli fr. Räfsö t. Lübeck.
Freja, skbk af Lemland, Lundell, afg. 11 juli fr. Kalmar t. —.
Hebe, sk. af Luvia. Wiljanen, anl. 12 juli t. Köpenhamn på resa fr. Sikeå t. S:t Brieux.
Heros, ångf. af Kristinestad, Snellman, afg. 6 juli fr. Riga t. Finland.
Holmestrand, bk af Lemland, Danielsson. anl. 11 juli t. Gravesend, fr. Uleåborg.
Jenny, bg af Korpo, Nyroos, afg. 14 juli fr. Köpenhamn t. Lappvik.
John Gill, bk af Mariehamn, Mangelus, anl. 12 juli t Gefle fr. Mariehamn.
Jolid, 3-m. gal. af Wårdö, Andersson, anl. 12 juli t. Lübeck fr. Räfsö.
Kings County, bk af Wårdö, Karlsson, anl. 11 juli t. Southampton fr. Tyne dock.
Kong Oskar, bk af Nystad, Lindholm, afg 10 juli fr Lübeck t. Brahestad.
Lainetar, bk af Raumo, Friberg, afg. 13 juli fr Fredrikshamn t. Lübeck.
Lyckan, gal. af Saltvik, Andersson, afg. 9 juli fr. Lübeck t. Lovisa.
Lyckan, gal. af Wårdö, Lindeman, anl. 12 juli fr. Räfsö t. Kiel.
Mariehamn, bk af Mariehamn, Jansson, anl. 12 juli t. Carrabelle fr. S:t John.
Nyfart, sk. af Wästanfjärd, afg. 7 juli fr. Blyth t. Björneborg o. Wasa.
Onni, bk af Korpo, Lindholm, anl. 6 juli t. Fredrikshamn fr. London.
Primus, sk. af Kimito, Isaksson, afg. 9 juli fr. Rendsburg t. Åbo.
Saluto, bk af Lemland, Jansson, anl. 23 juli t. Biloxi fr. Table Bay.
Satama, bk af Lemland, Alexandersson, afg. 11 juli fr. Räfsö t. London.
Schwanden, bk af Wårdö, Engman, pass. 14 juli Köpenhamn fr. Hernösand t. Port Natal f. o.
Southern Belle, bk af Mariehamn, Eriksson, klar. 15 juli fr. Newport, Mon, t. Svansea.
Sulo, sk af Pyhämaa, Toivonen, afg. 9 juli fr. Lübeck t. Raumo.
Winnifred, bk af Mariehamn, Karlsson, anl. 12 juli t. Mariehamn fr. Lorenco Marques.
Virtii, bk af Raumo, Henriksson, afg. 13 juli fr. Fredrikshamn t. Lübeck.

Sammanträde.

Delegarene i

Skeppet ESMERALDA

kallas härmed att sammanträda hos undertecknade **tisdagen den 28 innevarande juli kl. 2 på dagen,** för att besluta om fartygets vidare sysselsättning eller ifrågasatt försäljning samt andra i sammanhang härmed stående frågor.

Åbo den 16 juli 1903.

4184 **C. & A. Wahlström.**

Auktion.

Å. U. d. 18, 22 o. 27 juli 10 r.

Tisdagen den 28 d:s från kl. 10 f. m. och 4 e. m. försäljes uti gården N:r **22 B vid Brahegatan** medelst offentlig auktion aflidne fröken **Ulrika Tjäders** efterlämnade kvarlåtenskap bestående af guld och silfver, koppar, järn- och blecksaker, glas och porsliner, bättre och enklare möbel, linne-, säng- och gångkläder, 1 gitarr, en Grafofon m. m. husgerådssaker samt diverse.

Åbo, den 16 juli 1903.

4181 **Victor Lindberg.** Tel. 461.

Till salu.

Å. U. 1 g. 5 r.

Pointervalp

efter prisbelönta föräldrar. Kan beses
4182 **Observatorielgatan N:r 8 B.**

Å. U. o. S. T. 1 g. 18 r.

Brömstvål

har åter inkommit.

Sanitas-Droghandel,
vid Salutorget, Köpmansgat. 7.
Telefon 577.

Obs.! När man utom den direkta skadan betänker all den smärta och plåga, som brömsinsekterna förorsaka djuren, så böra alla djurvänliga djurägare använda brömstvål under sommaren. 4169

Å. U. 3 ggr. à 1: 50.

Motorbåt.

En i fjol å Åbo Båtvarf byggd beqväm 21×5 fots båt med 2½ h.k. gasolje motor och elektrisk tändning säljes billigt af

G. Alfr. Ullner, Åbo,
4173 Nylandsg. 16. Telefon 217.

Goda Holländska, Havanna och Bremen Cigarrer

finnas ständigt i lager och säljas såväl i parti som minut hos

G. A. Lindblom,
Allégatan N:r 1. 3885

I följd af bortflyttning ifrån orten säljes per kontant ett **salsmöblemang jemte andra möbler.**
4137 **O. POLLE,** Nylandsg. 18 B.

OBS.! På samma ställe säljes äfven en 1¼ år gammal **Bernhardiner hund.**

Original Amerikanska Heebners Patent självrensande Tröskverk

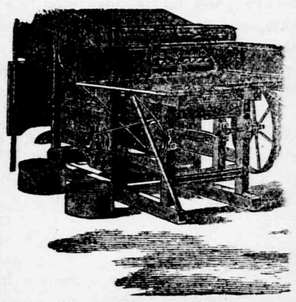

hafva stor afverkningsförmåga och äro mycket starka.

Af dessa är en mängd såld i Finland till stor belåtenhet. Finnas på lager till billigaste priser hos

Aktiebolaget Johannes Preetzmann. 4183
Fabrikens ombud.

I tjänst åstundas. Sadelmakare!

Några skickliga, absolut nyktra sadelmakeriarbetare, kunniga i tillvärkning af kappsäckar och reseeffekter få genast stadigvarande sysselsättning hos

Bröder Åström. Aktiebolag.
4184 (Hbl.6.10) Uleåborg.

Hbl. 3 ggr, 3 d. mell. 15 r.

Hemlärarinna

önskas från 1 sept. för undervisning af tvänne flickor om 14 och 17 år. Undervisningsspråket är svenska. Företrädesvis önskas en som någotsånär är mäktig franska språket.

Uppgift å lönevilkor samt kompetensintyg sändes under adress:

Godsägaren **K. von Wendt,**
4071 Piikkiö station.

Tjänstsökande.

En i finska, svenska och något i ryska kunnig 16 års flicka, som genomgått folkskola, önskar sig plats på handel. Svar till Å. T's kontor under märket
4185 „Vähän vaativa".

Utbjudes hyra.

En särdeles vacker lokal

uthyres nu genast eller från 1 september. Närmare per telefon 793. 4176(—U.2.4)

Diverse.

Matservering för månadsgäster, Biskopsgatan N:r 14.
4175 **J. Dufva.**

Tvänne hyggliga ungherrar

få dela rum jämte inackordering. Billig hyra. Adressen i Åbo Tidnings kontor. 4174

Andra dividenden

(4 %) i R. U. Franck's konkurs utbetalas från och med i dag från 10—2 å undertecknad sysslomans kontor. Åbo den 14 juli 1903.

4135 ***Wilhelm Gädeke.***

Daglista.

I dag fredag.

Kl. 10—12 p. d. Stadsbiblioteket hålles öppet.
Kl. 4 e. m. Drätselkammaren sammanträder i drätselvärkets lokal, Stora Tavastgatan 15.
Kl. 5 e. m. Pantgodsauktion i pantlåneinrättningens auktionskammare, Puolalagatan 5.

I morgon lördag.

Kl. 10—12 p. d. Stadsbiblioteket hålles öppet.
Kl. 4—6 e. m. Lifräntcanstaltens kontor, Eriksgatan 13, hålles öppet. På samma tid utbetalas vid årets början förfallna lifräntor äfvensom emottages insatser och tyllnadsbetalningar.
Kl. 6—8 e. m. Folkbiblioteket hålles öppet.

Annonserade ångbåtsturer.

Fredagen den 17 juli.

Till Torneå via Jakobstad Wasa, Kemi och Uleåborg, JAKOBSTAD kl. 1 f. m.
Till Nystad via Nådendal Kivimaavägen KUUSISTO kl. ½12 p. d.
Till Hangö via Pargasmalm, Attu, Skinuarvik och Dalsbruk KIMITO kl. ½12 p. d.
Till Salo via Terfsund SALO kl. ½1 e. m.
Till Rautila via Nådendal VEHMAA kl. 1 e. m.
Till Fröjdböle via Räfsund SKÄRGÅRDEN kl. 2 e. m.
Till Lofsdal PARGAS kl. 4 e. m.
Till Ybbersnäs BLÅSNÄS kl. 5 e. m
Till Nådendal KIVIMAA kl. 5 e. m.
Till Rimito kyrkbrygga SALMI kl. ½6 e. m.

Lördagen den 18 juli.

Till Nystad via Nådendal Helsingevägen, KIVIMAA kl. ½12 p. d.
Till Korporström AINO kl. ½1 e m.
Till Rautila via Nådendal SALMI kl. 1 e. m.
Till Kärra via Terfsund PARGAS kl. 2 e. m.
Till Lillmälö SKÄRGÅRDEN kl. 4 e. m.
Till Tennäs BLÅSNAS kl. 5 e. m.
Till Lappdal via Röfvarnäs KUUSISTO kl. 5 e. m.
Till Mariehamn, STELLA kl. 5 e. m.
Till Nådendal SALO kl. 5 e. m.
Till Rimito kyrkbrygga, VEHMAA kl. ½6 e. m.
Till Stolckholm via Mariehamn, BORE I kl. 11,45 e. m.

Alla söckendagar.

Ångsluparna RUNSALA, HIRVENSALO och VULCAN afgå:

från staden

till Haarla kl. 6,50 f. m., 2,30 och 6 e. m.
till Kuuva kl. 7 och 11 f. m., 2,15, 4,30, 6, 7 och 9 e. m.
till Syrjälä kl. 7 och 11 f. m., 4,30, 7 och 9 e. m.
till Lilla Bocken kl. 9,15 f. m.
till Oskarsberg kl. 4,30, 5,15, 6 och 7 e. m.

till staden

från Haarla kl. 7,50 f. m., 4,15 och 9,45 e. m.
från Syrjälä kl. 8 och 8,30 f. m., 12,30, 5 och 10,30 e. m.
från Kuuva kl. 8,5 f. m., 12,15, 3,30 och 10 e. m.
från Lilla Bocken kl. 10 f. m.
från Oskarsberg kl. 5,30, 6,30 och 8 e. m.

Till Beckholmen EXPRESS kl. ½8 och 9 f. m.; retur kl. 8,15 och 9,30 f. m.
Till Lilla Bocken EXPRESS kl. 10 f. m., 2,15, 5,15 och 7,15 e. m.; retur kl. 11 f. m., ¼4, ½7 och ½9 e. m.
Turen kl. 10 f. m. utsträckes till Lindbergs villa, retur kl. 10,45 f. m.
Till Nådendal NÅDENDAL kl. 2,10 e. m., retur kl. 4 e. m., samt till Nådendal och Buckila kl. ½7 e. m., retur från Bukkila kl. ½7 och från Nådendal kl. ½8 f. m.
Till Pargas via Kakskerta och Satava ÅLÖ kl. 2 e. m.
Till Munkäng kl. 2,30 e. m. och till Kustö ruiner KUSTÖSUND kl. 6,10 e. m.; retur från ruinerna kl. 7 f. m. och från Munkäng kl. 4 e. m.

Åbo Tidnings Tryckeri-Aktiebolag 1903.

själf. Därför slog Vidal turken på handlofven med sitt i slidan instuckna svärd alt under det han fortfor att förbanna och öfverösa honom med alla de skällsord han kunde hitta på. Den förgrymmade mamelucken släpte sitt rof, men tilldelade i stället sin vapenkamrat ett så väldigt slag med flata sidan af sitt svärd att det hade kunnat gälla Vidals lif, om han ej lyckats till en del afvärja det. Emellertid hade don Fernando uppe från klippans spets varsnat en kvinna, hvilken han antog vara sin syster, fasttagas och som han tykte misshandlas af mamelucken och en fransman. Hvarpå han höjde sin bössa och planterade en kula i Vidals kropp just i samma ögonblick som Mahmoud måttade ett slag mot dennes hufvud. Så föll då damernas riddare träffad samtidigt af både vän och fiende. Ett par kulor från andra bössor susade nu kring Mahmouds öron och han nödgades fråga sig själf: Var denna kvinna värd en rättrogen mans lif? Nej, sannerligen icke. Därför fann kejsarens mameluck för godt att vända ryggen åt sitt byte och åt fienden för att med fladdrande turban sträcka af i pin karriär öfver låga kullar och förbi ödelagda kyrkor, tils han såg på ömse sidor om sig och framför sig den flacka slätten och de tre milen kunglig landsväg, som leda till Miranda del Ebro.

VIII

EN KYRKLIG VIGSEL.

Violerna hade bildat små blåa sjöar i klosterträgården, ett träd i skuggan af det gråa tornet hade förvandlats till en silfverskimrande blomster kaskad. Liksom ödlorna kröpo ut ur sina gömställen för att med sina smala, skälfvande kroppar lägga sig platta på de solstekta stenarna, trädde nunnorna ut ur sina mörka, kalla celler för att spatsera två och två, där hvarest solens gyllene värme omsväfvade dem. De äldre svepte sina svarta mantlar om sig, blickade upp mot skyn

och talade misstroget om den bedrägliga årstiden, som trots sin vårlikhet egentligen dock ännu kunde kallas vinter. Men de unga kastade tillbaka sina mörka draperier, och med ungdomens glans på kinder och i ögon förkunnade de under kvitter och glam, att våren var kommen.

Séraphine hörde till deras antal, och hon bar också vårens färger, en klädning så hvit som blommorna, och ett skärp så blått som violerna.

„Jesus!" ropade en svartögd novis till en annan i det hon förde en stor violbukett, som Séraphine just plockat, mot dennas fina kind. „Se, syster, hennes ögon äro alldeles af samma färg."

„Skäraste Jungfru! Det är sant. Kom nu och spring ett hvarf med mig, älskling." Och den andra novisen slog sin arm kring Séraphines lif.

Séraphine ursäktade sig.

„Jag måste föra dessa violer till den sjuke fransmannen."

„Fy! En fransk åsna! En förhatlig gudsförnekare! *Jag* skulle icke vilja förära honom blommor."

„Då vore ni grym. Han är mycket sjuk — doktorn säger, att han måste dö." Och Séraphines ögon fyldes af tårar.

„Ja, syster Natividad, ni har orätt," sade syster Teresa. „Vår goda moder själf är vänlig mot den sjuke mannen. Hon säger, att vi böra uppföra oss som kristna äfven mot fransmän. Är det sant, älskling, att han är helt ung och vacker?"

Natividad afbröt henne med att gripa tag i hennes arm under ett sakta finande anskri.

„Maria och Josef! Hvad är det jag ser i galleriet därborta?"

Ty skymten af ett ansikte hade visat sig bakom träd balustraden på ett öppet galleri, som förenade en flygel af klostret med hufvudbyggnaden.

„Det är en mansperson!" skrek Teresa. „Jesus, Maria och Josef!"

„Det är fransmannen!" svarade Natividad. „Han betraktar oss. Huru djärfva desse fransmän äro!"